

Kiesploeg geschorst aan Sociale Wetenschappen

Aan de faculteit Sociale Wetenschappen streden aanvankelijk twee serieuze kiesploegen om verkozen te worden, VaST en SuperPol. VaST, wat staat voor Voorrang Aan Studenten, wordt nu geschorst door het Kiescomité wegens inbreuken tegen het kiesreglement. Zelf gaan zij niet akkoord en daarom starten ze een beroepsprocedure bij de studentenraad LOKO.

WOUTER GOUDESEUNE EN THOMAS VANDELANOTTE

Het kiesreglement van Politika maakt een duidelijk onderscheid tussen twee campagnes: enerzijds de actieve campagne (de week voor kiesdag, zeg maar kiesweek), anderzijds de passieve campagne (de week voor de kiesweek). Tijdens die laatste mag reclame gemaakt worden voor de activiteiten tijdens de kiesweek.

VaST vroeg aan het kiescomité of het toegestaan was enquêtes af te

nemen voor de passieve campagne. Ondanks een njet van het kiescomité, ging de ploeg er toch mee door. VaST kreeg toen een waarschuwing waarin duidelijk werd gemaakt dat de ploeg een nieuwe enquête moest maken en dat de resultaten van de eerste enquête niet mochten gebruikt worden. De schorsing kwam er uiteindelijk toen VaST dezelfde enquête online gebruikte tijdens de passieve kiesweek.

Op de website van Politika motiveert het kiescomité de beslissing

om de ploeg te schorsen als volgt: "De reden voor deze weigering is de deadline van de kandidaatstelling van een kiesploeg, die tien dagen voor de kiesdag valt. Als een kiesploeg voor deze dag campagne kan voeren, levert dit een oneerlijk voordeel op tegenover ploegen die later zijn met hun kandidatuur. Nadat afgesproken werd dat de kiesploeg voor de passieve campagne niets mocht ondernemen, heeft kiesploeg VaST toch besloten om enquêtes af te nemen. Na drie uitdrukkelijke waarschuwingen bleef kiesploeg VaST deze enquête gebruiken. Als kiescomité kunnen we niet dulden dat een ploeg de regels op zo'n flagrante en respectloze manier met de voeten treedt."

Caroline Vernailen, huidige kringcoördinator van Politika en tevens voorzitter van het Neutraal Comité, geeft meer info bij de beslissing. "De eerste klacht kwam binnen op 8 maart. Het merendeel van de klachten had te maken

met de enquêtes die VaST te vroeg hield. Ons comité heeft besloten om enquêtes te beschouwen als onderdeel van de kiescampagne, omdat op die manier toch naam-bekendheid gecreëerd wordt. Andere, minder ernstige klachten hadden bijvoorbeeld te maken met het gebruik van de naam Politika, wat als kiesploeg niet mag."

NEUTRAAL?

VaST van zijn kant trekt dan weer de neutraliteit van het kiescomité in twijfel, omdat twee van de drie comité-leden lid zijn van het huidige presidium, als krico en vicekrico. Hun redenering is dat als één van de opkomende ploegen hoofdzakelijk leden van de huidige ploeg bevat, het comité misschien meer geneigd zou kunnen zijn die ploeg te bevoordelen. Zo ook wanneer één visie dichter aanleunt bij die van de huidige ploeg.

Lees verder pagina 8

Beeld

De Brabantse Pijl afgelopen woensdag.
De wielrenners maken zich klaar voor de start.

Foto's: Simon Leclercq

TEN
2
DE

Lesgevende jobstudenten

In de richtingen computerwetenschappen en wiskunde worden er tegenwoordig oefenzittingen gegeven door jobstudenten. Studenten uit het laatste jaar geven er les aan hun jongere medestudenten. Het project kan op veel bijval rekenen.

PAGINA 3

Malafide koten- verhuurders

Ze zijn kwaadaardig, hufterig en ze proberen de laatste muntjes uit de portefeuille van je ouders te halen. Malafide kotenverhuurders blijven een ongewenste diersoort die niet uitroeibaar blijkt te zijn. De Huisvestingsdienst staat vrij machteloos, want ze mogen deze onroerendgoedverhuurende snoodaards niet aan de schandpaal nagelen. Zelfs niet figuurlijk. Hoe is de situatie vandaag?

PAGINA 7

Werk zoeken

De studententijd is plezant. Maar ze kan natuurlijk niet blijven duren. Ooit komt de dag waarop je moet kiezen welke job je wil. Maar daarna begint de miserie pas, want je moet dan ook nog aangenomen worden op je droomjob. Tenzij je een ingenieur of een wetenschapper bent, is dat vaak geen sinecure. Een aantal tips om je cv en je motivatiebrief te maken, zijn dus zeker geen overbodigheid. (JC)

PAGINA 10 & 11

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

veto
trakteert

Stripreeksen van De
Morgen Stripcollectie
www.facebook.com/
vetoleuven

Splinter

Chicago aan de Dijle

Leuven in de week of tijdens het weekend, dat is dag en nacht verschil. Dat hoef ik vast niemand meer te vertellen, dat weet iedereen. Maar in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen is het vast wel eens verstandig om al die opkomende kandidaten nog eens met de neus op de prioriteiten te drukken. Vergeet even al dat gedoe over overlast van studenten, in het weekend is Leuven even obscuur als een louche Parijse voorstad.

«Studenten! Altijd maar overlast! Altijd maar lawaai! Altijd maar kotsen!» Ja, dat kan allemaal wel best zijn, madammeke, maar ik heb toch liever een lallende student die het even allemaal niet meer zo goed weet, uw brievenbus vol pist en wat vuilzakken omver smijt, dan een schoffie met een boksbeugel en een Opinel. Voor wie dat niet kent, dat laatste is een mes.

Hoogstwaarschijnlijk zullen nu reeds 50% van mijn lezers zijn afgehaakt omdat ze mijn vorige paragraaf plat populistisch vonden. Welaan dan, dan doe ik er nog gaarne een schep bovenop. Populisme is immers het enige wat nog werkt in de aanloop naar de verkiezingen en met de berichten van de afgelopen weken lijkt het mij 5 voor 12. Vechtpartijen met portiers, vermeende discriminatie en racisme, steekpartijen op het Hogeschoolplein, drugscafés. Allemaal incidenten tijdens periodes dat er geen studenten *in town* waren. Als de studenten er zijn, is het hier een gezellige boel met al eens een geintje hier en daar. Zijn de studenten verdwenen, dan is dat hier het Chicago aan de Dijle.

Zal ik u ook eens vertellen waarom dat zo is? Studenten zijn lotgenoten. De studentenpopulatie is één grote bende gelijkgestemden die zich hier in Leuven bewegen met hetzelfde doel. Vandaar dat studenten elkaar altijd sociaal zullen controleren en reguleren. Een fakbar? Ok, we plaatsen er wel een aantal stewards voor. Een doop? Ok, we onderschrijven wel een doopcharter. Een TD? Ok, we houden ons wel aan de geluidsnormen. Een festival tijdens een stille wake? Ok, we leggen de boel wel stil uit solidariteit.

De studenten doen hun best. En laat ons eerlijk zijn: vallen studentengeintjes niet in het niets bij de zware feiten die we de laatste weken van niet-studenten konden optekenen? Want zij, de niet-studenten, zijn een veel meer onberekenbare factor. Je kan hen niet vatten in één populatie met wie je een vergadering kan beleggen en mooie afspraken kan maken als het één keer is foutgelopen.

De niet-studenten zijn een *melting pot*. Jongeren uit Brussel, jongeren uit de rand van Leuven, middelbare scholieren. Niet meteen een gevaarlijke en explosieve cocktail, maar de incidenten van afgelopen weken tonen aan dat je op hen veel minder grip hebt.

Laat dat dan maar de prioriteit zijn van de gemeenteraadsverkiezingen, eerder dan al het gezaag over die studentengeintjes die al eens gebeuren. Liever twee keer tijdens de week uit onze slaap gehouden worden door lallende studenten, dan een mes tussen onze ribben in het weekend. En wie weet blijven dan wel meer studenten tijdens het weekend eens in Leuven plakken.

Door Pieter Haeck

Deze Splinter wordt door de auteur ten persoonlijke titel geschreven.

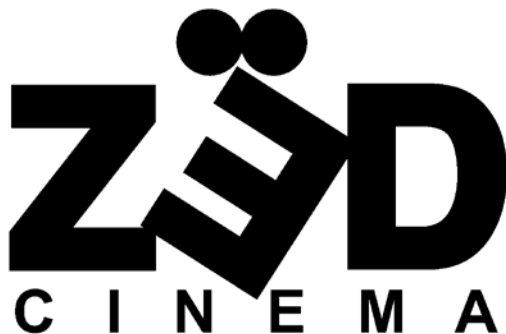

Meer filmaanbod nodig in Leuven?

Elke week poneert Veto een stelling die verschillende experts toelaat verbaal met elkaar in de clinch te gaan. Deze week: is het filmaanbod in Leuven voldoende met de arthouse van Cinema Zed en de commerciële keten van Kinopolis? Of is er nood aan extra accommodatie voor de betere film? Aan het woord zijn gemeenteraadslid Luc Ponsaerts (Open Vld), schepen van cultuur Denise Vandevooort (sp.a), algemeen coördinator van Cinema ZED Johan Van Schaeren en Griet Vos, initiatiefneemster van de petitie "Red de Studio's Leuven".

THOMAS CLIQUET

Johan Van Schaeren Griet Vos

Johan Van Schaeren (Cinema ZED): «Er is zeker nood aan extra zalen voor de projectie van film. Zowel vanuit de Leuvense bevolking, de studenten, de filmfestivals, de Leuvense culturele organisaties als de scholen is er vraag naar meer aanbod. Van alle Vlaamse centrumsteden heeft Leuven momenteel het kleinste aantal schermen en dat is best jammer. Wij van Cinema ZED hebben de ambitie en de zin om meer zalen te runnen maar het is moeilijk in een dure stad als Leuven. De gronden zijn hier niet goedkoop, zeker in het centrum van de stad. Dus er zijn enkel vage plannen en ideeën die nu nog niet geconcretiseerd kunnen worden.»

Griet Vos startte twee jaar geleden een petitie om de Studio Filmtheaters te redden. Heel wat mensen onderschreven deze boodschap wat zich uitte in een aantal succesvolle acties.

«In november 2009 riepen we op om massaal naar de Studio's te trekken en de zalen te vullen. Daar is toch ongeveer 700 man op afgekomen. De facebookgroep telde ondertussen 7000 man maar om persoonlijke berichten te kunnen versturen mag een facebookgroep slechts 5000 leden tellen. Je kan het wel op het prikbord plaatsen maar niet iedereen checkt de groep iedere dag.»

«Voor volgende acties konden we de leden niet persoonlijk bereiken. Best jammer want we hadden de streekkrant zover gekregen miniposters te publiceren zodat de mensen die konden uitknippen en ophangen aan hun raam om duidelijk te maken dat men tegen de verschraving van het filmaanbod was. Maar weinig mensen wisten van deze actie, ik heb niet veel posters zien hangen. In de toekomst kunnen er zeker verdere acties plaatsvinden en de petitie loopt nog steeds online.»

«Wat Denise Vandevooort zegt, is altijd het standpunt van de stad geweest. Ze willen zelf niet instaan voor een nieuwe stadbioscoop. Dat vragen we echter niet. We willen enkel dat de stad ondersteuning biedt en zo zijn steentje bijdraagt aan een groter filmaanbod.»

«De discussie mag niet beperkt worden tot Leuven maar moet ook gaan over arthouse in Vlaanderen, want er is in die branche een structureel probleem wat betreft subsidies. Minister Schauvliege heeft ooit beloofd om werk te maken van ondersteuning voor een nieuwe arthousebioscoop in Leuven maar ik weet niet in hoeverre die belofte nog geldt.»

<http://www.ipetitions.com/petition/stadsbioscoopleuven/>

Vandevooort (sp.a) Ponsaerts (Open Vld)

Veto: *Beschouwt u zich als voorstander om de Studio's te laten terugkeren?*

Luc Ponsaerts: «Men moet zich de vraag stellen of er behoefte is bij de Leuvenaars en de student aan de zogezegd betere film. De tijd van de Studio Filmtheaters zal niet terugkomen. Je moet steeds de markt laten spelen. Momenteel heb je nog Cinema ZED voor de alternatieve film en als het publiek dat ene zaaltje te weinig vindt zal de markt wel regulerend optreden.»

«Ik vind dat Leuven een goed filmaanbod verdient maar de stad moet het aanbod niet sturen. Het bestuur kan bij sommige initiatieven, zoals festivals, een ondersteunende rol spelen. Er kan steeds geëvalueerd worden of Leuven een volwaardig aanbod heeft. Als blijkt dat een bepaald segment van het aanbod nauwelijks aan bod komt, is het mogelijk om er subsidies aan te besteden. Het heeft evenwel geen zin om een concept als de Studio's terug te wensen als men niet zeker is van de vraag ernaar.»

«Ik heb de tijd nog meegemaakt dat Leuven een echte cinemastad was. In de Bondgenotenlaan en omgeving had je toen diverse bioscopen (Rex, Forum, Eden,

Monty, Alhambra...). Als deze cinemahuizen rond 23 uur leegliepen was het een drukte van jewelste. Nu zie je om 21 uur geen kat meer in de Leuvense hoofdstraat. Je ziet dat alles verandert.»

CINEMACOMPLEX

Veto: *Moet het stadsbestuur een eigen cinemacomplex oprichten?*

Denise Vandevooort: «Neen. We kunnen enkel praten met de verschillende actoren om te zien of er mogelijkheden zijn om een initiatief als de Studio's nieuw leven in te blazen. Het stadsbestuur doet op dit moment al veel op het vlak van filmaanbod. We ondersteunen vzw FONK, dat instaat voor de programmatie van Cinema ZED. Verder krijgen alle festivals, waaronder het Afrika Filmfestival en het holebifilmfestival, subsidies.»

«Ik ga niet ontkennen dat het handig zou zijn als er meer accommodatie was wat betreft filmzalen. Zeker de festivals buiten het commerciële circuit zouden er baat bij hebben dat er extra ruimte kwam voor het bekijken van film. We zijn steeds bereid te onderhandelen over een ruimer aanbod en daar eventueel onze steun aan te verlenen.»

Oefenzittingen |

Jobstudent als assistent?

Aan de KU Leuven duiken er aan verschillende faculteiten projecten op waarbij jobstudenten worden ingezet om oefenzittingen van lagerejaars mee te begeleiden. Deze oplossing lijkt het assistentenkort te kunnen opvangen, al is het voorlopig nog onduidelijk hoe de studenten er tegenover staan.

PIETER HAECK

Een van de departementen die in het verleden reeds gebruik maakte van jobstudenten die oefenzittingen mee begeleiden, is het departement Computerwetenschappen. "Vorig jaar werden er inderdaad een aantal oudere studenten als jobstudent ingeschakeld in de oefenzittingen van de tweede fase van onze opleiding," aldus Ronald Cools, departementsvoorzitter Computerwetenschappen.

Jobstudenten lijken voor de departementen vooral interessant om de stijgende studentenaantallen aan te kunnen. "Als je een reguliere assistent laat bijstaan door een zorgvuldig geselecteerde jobstudent, kunnen die met zijn tweeën een iets grotere groep aan dan wanneer de assistent daar alleen staat," stelt Cools.

Eenzelfde verhaal bij de faculteit Wetenschappen, waar de opleiding wiskunde ook reeds experimenteert met het rekruteren van laatstejaars als jobstudent voor oefenzittingen. "De inzet van laatstejaarsstudenten wiskunde als jobstudent laat toe dat de didactische taken van reguliere assistenten anders kunnen worden ingevuld en beter kunnen worden gepland," aldus Peter Lievens, decaan van de Faculteit Wetenschappen.

Toch haast men zich ook aan de Faculteit Wetenschappen om te benadrukken dat de jobstudenten binnen de opleiding wiskunde zorgvuldig geselecteerd en goed begeleid worden. "We mogen niet vergeten dat studenten die nu in hun vijfde jaar zit-

ten nog niet zo heel lang geleden op die leeftijd reeds voor de klas stonden," benadrukt Lievens. "Elke jobstudent heeft bovendien een coach en maakt integraal deel uit van het didactisch team."

Zowel bij computerwetenschappen als bij wiskunde evalueert men het project positief. Het project is dus voor herhaling vatbaar. "We zijn ervan overtuigd dat we met lesgevende studenten hetzelfde niveau kunnen garanderen als met doctoraatsstudenten. Daar kijken we toch zorgvuldig op toe," aldus Lievens. "Jobstudenten staan ook dicht bij de leefwereld van de beginnende student. Masterstudenten staan er heel positief tegenover en staan te popelen om oefeningen te geven." Ook binnen het departement computerwetenschappen is de oproep naar jobstudenten dit jaar herhaald.

POSITIEF

Een van de jobstudenten die voor de opleiding wiskunde de oefenzittingen begeleidt, is Gert-Jan Dugardein. Hij geeft aan dat de begeleiding die hij krijgt van reguliere assistenten zeker volstaat. "Op regelmatige tijdstippen wordt er voor een oefensessie even vergaderd over wat er gegeven moet worden en welke oefeningen er moeten worden gemaakt," zegt Gert-Jan. "De materie die wij moeten geven, is bovendien redelijk basaal voor ons. We zijn er redelijk vertrouwd mee, het is alsof je moet uitlegen dat twee plus drie vijf is."

Op de vraag of het experiment uitgebreid zou moeten worden, antwoordt Gert-Jan volmondig ja. "Het hangt natuurlijk af van faculteit tot faculteit. Maar zolang je gemotiveerde jobstudenten hebt, lijkt het mij een goede zaak. Wij zijn immers niet betrokken bij de quotering van de studenten en daarom kunnen we in onze ondersteuning net iets verder gaan. Maar ik kan mij inbeelden dat dit in andere opleidingsituaties helemaal anders ligt."

teit tot faculteit. Maar zolang je gemotiveerde jobstudenten hebt, lijkt het mij een goede zaak. Wij zijn immers niet betrokken bij de quotering van de studenten en daarom kunnen we in onze ondersteuning net iets verder gaan. Maar ik kan mij inbeelden dat dit in andere opleidingsituaties helemaal anders ligt."

Een van de opleidingen binnen de Faculteit Wetenschappen voor wie een experiment met jobstudenten in oefenzittingen uitgesloten is, is de opleiding Biologie: "De proeven die onze studenten in de oefenzittingen moeten doen, zijn veel te specifiek. Het zou niet op-

portuun zijn om laatstejaars oefenzittingen te laten geven," klinkt het.

Hoe de studenten tegenover het experiment staan, is voorlopig relatief onduidelijk. Bij de bio-ingenieurs, waar ook opleidingsonderdelen wiskunde uit het departement Wiskunde worden aangeboden, zou er één klacht zijn binnengekomen over het feit dat er in een oefensessie een oplossingsmethode zou zijn aangeleerd, die fout leek te zijn. "Maar er is nooit uitgeklaard of dat lag aan een jobstudent of eerder aan een beginnende assistent," aldus Lievens.

KU Leuven | Top Employer voor doctorandi?

Doctorandi associëren wij soms met hoogdravende intellectuelen zonder praktische skills. Terecht of onterecht, de afgelopen jaren gingen er geluiden de ronde over de afnemende waarde van het doctoraat. Veel doctoraatsstudenten zouden er zelfs voor kiezen hun doctoraat niet af te maken en vervroegd naar de privésector over te stappen. Is daar iets van aan?

LUCAS DE JONG

Voor een beter zicht op dit onderwerp, proberen we statistieken te verkrijgen bij de drie Doctoral Schools die de KU Leuven rijk is. Bij de *Doctoral School for the Humanities and Social Sciences* zijn cijfers niet meteen voorhanden, maar de suggestie dat veel van de studenten vervroegd zou overstappen, komt bevreemdend over. De *Doctoral School of Biomedical Sciences* heeft wel cijfers. Over de afgelopen vier jaar legden 533 studenten hun doctoraat volledig af, 142 stopten vroegtijdig.

De Arenberg Doctoral School (ADS) kan geen eenduidige cijfers geven. Gerard Govers, directeur van de ADS: "Het is natuurlijk een feit dat we onderweg doctoraatsstudenten verliezen, maar het is wel belangrijk om dit

fenomeen wat in een perspectief te zetten."

"Ten eerste is het bijna onbestaanbaar dat mensen met een beurs voor 4 jaar van het FWO (*Fonds Wetenschappelijk Onderzoek Vlaanderen, red.*) of IWT (*agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie, red.*) hun doctoraat niet afmaken," aldus Govers. Dat is wel duidelijker aanwezig bij mensen die op projecten of in andere statuten tewerkgesteld zijn. Dat kan te maken hebben met zekerheid van financiering, maar ook met de intrinsieke motivatie van die eerste groep."

"Ten tweede is het zeker niet zo dat het aantal mensen dat aan een doctoraat begint en het niet afmaakt toeneemt, integendeel. Het aantal mensen dat de titel effectief behaalt, stijgt

bij ons nog elk jaar," gaat Govers verder.

"Onafhankelijk van de exacte cijfers is het natuurlijk wel belangrijk om een beter zicht te krijgen op het aantal mensen dat vroegtijdig stopt en om te weten te komen waarom ze dat doen. Daar willen we in de loop van de volgende jaren dan ook werk van maken. Dat neemt natuurlijk niet weg dat er ook in de toekomst studenten vroegtijdig zullen stoppen. Voor een aantal mensen blijkt een doctoraat uiteindelijk niet het juiste pad te zijn om een carrière uit te bouwen," aldus Govers.

KLIK

Peter Marynen, vicerector Onderzoeksbeleid aan de KU Leuven: "Of doctorandi al dan niet vroegtijdig naar naar de privé overstappen, is afhankelijk van de definitie die je aan doctorandus geeft. Bij zij die een beurs van het FWO of IWT hebben, maakt iets meer dan 85 procent het doctoraat af. Reken je iedereen mee, bijvoorbeeld ook studenten die bezig zijn aan een project van slechts drie maanden,

dan kunnen de cijfers uitschieten."

"Natuurlijk is het, ongeacht de precieze cijfers en beweegredenen van de afhakers, belangrijk om de klik met de arbeidsmarkt zo soepel mogelijk te maken. Sommige doctorandi blijven aan de unief, om eventueel door te groeien tot ZAP'ers (*Zelfstandig Academisch Personeel, red.*). Die groep is echter kleiner dan 10 procent. De rest komt met wetenschappelijke bagage buiten de universiteit terecht. Om ervoor te zorgen dat de doctoraatsopleiding voor hen een meerwaarde op de arbeidsmarkt blijft betekenen, doen we de laatste jaren dan ook veel inspanningen," zegt Marynen.

"Het nieuwe initiatief YouReCa (*Young Researchers' Careers, red.*), waarbij alle diensten van de KU Leuven samenwerken om de carrièreperspectieven van jonge KU Leuvenonderzoekers te verbeteren en verbreden, is daar het belangrijkste van. We leren de jonge onderzoekers solliciteren, en maken hen bewust van sterktes en zwaktes op de arbeidsmarkt,"

vertelt Marynen. "Anderzijds willen we op academisch vlak de hindernissen voor internationale mobiliteit weghalen, zodat jonge onderzoekers zich vrijer kunnen bewegen. Vlaams Minister van Innovatie Ingrid Lieten (sp.a) heeft trouwens ook bijkomende middelen vrijgemaakt om jonge onderzoekers te omkaderen."

AANTREKKELIJK

Er zijn vanuit de KU Leuven dus een aantal initiatieven om het doctoraat aantrekkelijk te houden - als die aantrekkelijkheid ten minste al in vraag gesteld mocht worden. Volgens de PhD Society Leuven, een interfacultaire organisatie voor doctoraatsstudenten, zou dat niet problematisch zijn.

Het lijkt er dan ook op dat de KU Leuven haar titel als een van de Belgische Top Employers 2012 verdient. Zij probeert inderdaad voor "uiteenlopende en inhoudelijk interessante loopbaanmogelijkheden" te zorgen, zelfs naar externe werkgevers toe.

LEUVEN INTERNATIONAL FORUM

Begin juni vindt voor het eerst het Leuven International Forum plaats. Dit evenement - onder de auspiciën van de KU Leuven, Stad Leuven, Provincie Vlaams-Brabant en VOKA - wil Leuven internationaal als kennisregio op de kaart zetten. Ook het weefsel tussen de universiteit en de bedrijven wordt hierbij in de verf gezet, zo klinkt het.

PIETER HAECK

Herman Van Rompuy, permanent voorzitter van de Europese Raad, Jacques Rogge, voorzitter van het Internationaal Olympisch Comité. En nog vijf anderen. Op 1 juni zullen op *Leuven International Forum* weer een aantal toonaangevende figuren een eredoctoraat van de KU Leuven mogen ontvangen.

Toch betekent dit niet dat het evenement draait rond de universiteit en het belonen van academisch onderzoek. *Leuven International Forum* richt zich eerder op de toenemende internationalisering die zowel de academische als professionele wereld doormaken.

"We willen via het evenement Leuven en omgeving internationaal als een kennisregio profileren," aldus Liesbeth Geuens van de Provincie Vlaams-Brabant. "We mogen daar trots op zijn en de dingen meer in de etalage plaatsen."

"Leuven als internationale kennisregio profileren"

Ook binnen het rectoraat van de KU Leuven wordt gezegd dat er heel veel initiatieven genomen worden op het vlak van internationalisering, maar dat dat soms eens "uitgesproken" moet worden. "We willen graag naar de buitenwereld toe onderstrepen hoe hard we bezig zijn met internationalisering," zo klinkt het. "We hebben zeker niet als eerste doel er een PR-campagne van te maken, maar het is een mooi meegenomen neveneffect."

Dit alles weerspiegelt zich ook in de gastenlijst. Het primaire doelpubliek van het evenement zijn immers de ver-

schillende diplomatieke klassen van dit land. Met uitnodigingen richting onder meer het koningshuis, de permanente vertegenwoordiging bij de EU, België en de NAVO worden zo maar eventjes 1500 diplomaten uitgenodigd, los van bijkomende VIP-uitnodigingen. Toch rept de KU Leuven zich om te benadrukken dat het hele academische gedeelte, zowel de gelegenheidstoespraken van de eredoctores als de academische zitting, open zal zijn voor zowel studenten als professoren. Alleen het concert 's avonds - met een aantal leden van het Berliner Philharmonik - en de werkbezoeken 's ochtends zijn slechts voor een select publiek.

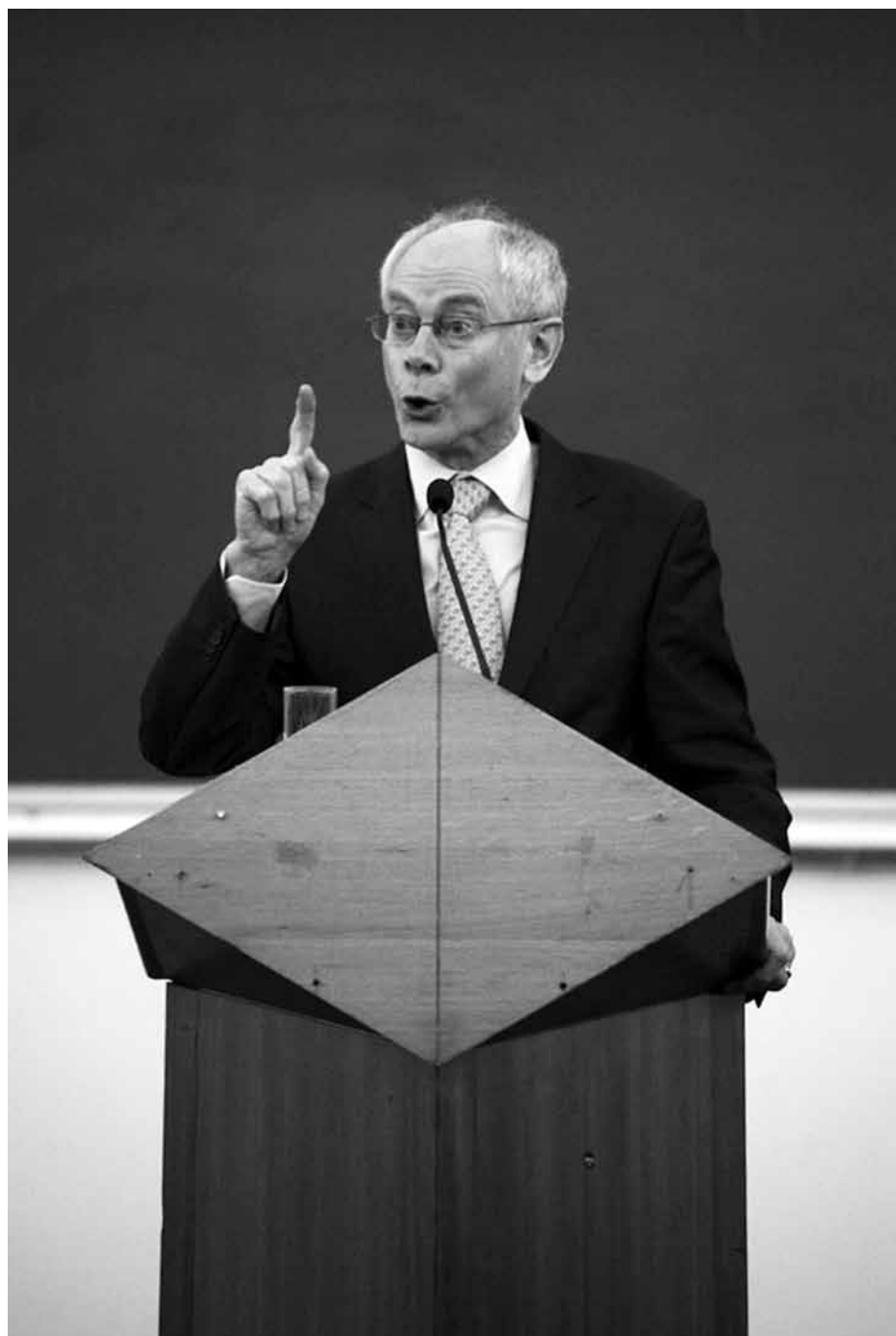
VERSTRENGELING

Een ander opvallend aspect aan het evenement is de sterke verstrengeling en samenwerking tussen de academische en de professionele wereld.

Daar waar het academische gedeelte vooral 's namiddags zijn bestrijk krijgt, zijn er 's ochtends voor de diplomaten werkbezoeken gepland aan een aantal door VOKA en de KU Leuven geselecteerde bedrijven. Onder meer het Universitair Ziekenhuis, AB Inbev en Imec zullen de revue passeren.

Met deze samenwerking willen de verschillende partners ook benadrukken hoe belangrijk de universiteit is voor de Vlaams-Brabantse economie. "Voor internationale bedrijven maakt dat niet zoveel uit. Zij hebben hun eigen onderzoeksafdelingen, zij vinden zelf hun weg wel," aldus Geuens. "Maar kleine KMO's kunnen zeker profiteren van de centralisatie van kennis bij de universiteit. Zeker in tijden van crisis."

Bovendien lijkt de universiteit een lange weg te hebben afgelegd in de manier waarop ze die kennis aanwendt. "De universiteit maakt ons insziens meer en meer de vertaalslag om kennis ook toegankelijk te maken voor de maatschappij," zo stelt Geuens. "Vroeger stond de zakenwereld vaak ver van de universiteit af, maar nu wordt er overduidelijk meer geïnvesteerd in de valorisatie van kennis."

Nick Di Gregorio

Zij ontvangen een eredoctoraat op Leuven International Forum:

Herman van Rompuy, permanent voorzitter van de Europese Raad
Jacques Rogge, voorzitter van het IOC
Navanethem Pillay, Hoge Commissaris voor de Mensenrechten bij de VN
Helga Nowotny, voorzitter van de European Research Council (ERC)
James Utterback, pionier in het onderzoek naar innovatie
Christian Thielemann, chef-dirigent bij de Staatskapelle Dresden
Aubert De Villaine, oenoloog

Kort Onderwijs

STEMKASTJES

Aan de Kulak loopt een opvallend proefproject. Studenten krijgen in de aula een stemkastje, waarmee ze kunnen antwoorden op een vraag van de prof. Deze krijgt bovendien op de volgende slide in zijn Powerpoint meteen een staafdiagram gepresenteerd met de resultaten. Het project is opgezet door professor Clarebout van de Kortrijkse subfaculteit Psychologische en Pedagogische Wetenschappen en Hans Pottel van de subfaculteit Geneeskunde. De eerste reacties zijn positief. De professoren moeten hun manier van lesgeven immers sterk aanpassen door meer vraaggericht te werken. De logistiek speelt het experiment voorlo-

pig wel nog parten. Er zijn slechts een 100 à 200-tal stemkastjes en dat volstaat niet voor grotere groepen.

EX CATHEDRA

Nog tot 31 augustus loopt in de Centrale Bib van de KU Leuven de tentoonstelling Ex Cathedra. De universiteitsbibliotheek stelt hier haar enorme collectie collegedictaten, handgeschreven studentencursussen uit de 16e en 18e eeuw, tentoon. Studenten gingen in die tijd naar de les en noteerden zoals wij, maar stelden op basis hiervan hun eigen cursus samen met eigen tekeningen of afbeeldingen. Omdat de afbeeldingen niet altijd strookten met wat in de tekst zelf stond, geeft deze col-

lectie ook een beeld van het studentenleven en de tijdsgeest van toen.

Deze collectie wordt door de bibliotheek aanzien als een van haar belangrijkste handschriftencollecties en zou, naast haar kijk op het studentenleven, ook een goed beeld geven van de ontwikkeling van het onderzoek, de wetenschap en de geschiedenis van de universiteit.

LEUVEN-LA-NEUVE

In 2012 is het veertig jaar geleden dat de Leuvense universiteit uiteenviel in twee zusteruniversiteiten: de Nederlandstalige KU Leuven en haar Franstalige tegenhanger Université Catholique de Louvain (UCL). Om dat te vieren, houden LOKO, de

Leuvense Studentenraad en haar Franstalige tegenhanger AGL op 2 mei de Leuven-la-Neuve-day, gesteund door beide universiteiten.

Op die dag zal eerst en vooral de tiende editie van de Bike and Run plaatsvinden, een evenement waarbij studenten en personeel van beide instellingen een 33 kilometer lange tocht al lopend of fietsend van Leuven naar Louvain-la-Neuve kunnen afleggen. Daarna vindt in de Leuvense Universiteitshallen een receptie plaats, met wat speeches, maar vooral met gratis biertogustatie. Tijd om die Walen te laten tonen dat wij een potje kunnen zuipen. De dag wordt afgesloten met een reeks festiviteiten in de Albatros. (PH)

Duitslandjaar | Alle nach Deutschland

Vlaanderen wordt wel eens schamper Duitslands zeventiende deelstaat genoemd. De economische, maar ook culturele banden met onze oosterburen zijn dan ook nauw. Toch kiezen nog maar weinig Leuvense studenten voor een Erasmusuitwisseling met Duitsland. In een poging onze grote buur beter te leren kennen, riep de KU Leuven 2012 uit tot Duitslandjaar. Een goede reden voor een gesprek met doctor Eckart Cuntz, de Duitse ambassadeur in ons land.

WILLEM DEHAES

Veto: *Waarom is er nood aan zoiets als een Duitslandjaar aan de KU Leuven?*

Cuntz: «Duitsland ontvangt uit vrijwel elk land ter wereld meer studenten dan dat wij naar hen sturen. Er studeren beduidend meer Duitse studenten aan Belgische universiteiten dan omgekeerd. We juichen natuurlijk toe dat zoveel Duitse jongeren naar België komen, maar we zouden tezelfdertijd graag meer Belgische studenten ontvangen.»

Veto: *Waarom vinden zo weinig studenten hun weg naar Duitsland? De Erasmusplaatsen in Duitsland raken jaar na jaar niet opgevuld.*

Cuntz: «Ons gebrek aan zonschien? Het is niet zo makkelijk om de vinger op de wonde te leggen. Voor veel studenten blijft Duitsland een blinde vlek op de kaart, saai en kleurloos in vergelijking met Frankrijk of Spanje. Dat staat in schril contrast met de laaiend enthousiaste reacties van de studenten die terugkomen uit Duitsland. Zij loven unaniem ons uitstekend onderwijs en vinden ons land juist heel dynamisch en boeiend. We hebben dus alle troeven, het is nu zaak de studenten er kennis mee te laten maken. Daarom zijn initiatieven zoals een Duitslandjaar zo belangrijk.»

Veto: *Bent u tevreden over het Duitslandjaar tot nu toe?*

Cuntz: «De start was in mijn ogen alvast een succes, met onder meer een prachtig openingsconcert. Een eindoordeel kan natuurlijk pas geveld worden als het Duitslandjaar achter de rug is. Ik wil ook benadrukken dat het Duitslandjaar geen eenmalig evenement is. We hadden al een Duitslandjaar in Antwerpen in 2010 en er staan voor de volgende jaren soortgelijke initiatieven gepland in Wallonië.»

Nick De Gregorio

RESULTAAT

Veto: *Welk resultaat hoopt u uiteindelijk te zien?*

Cuntz: «Wat in mijn ogen het ultieme eindresultaat zou zijn is een soort permanente organisatie, gedragen door jonge mensen, voor allerhande samenwerkingen en uitwisselingen. Nu bestaat zoiets al, in de vorm van de Belgisch-Duitse vereniging, maar dat zijn hoofdzakelijk oudere, welgestelde Duitsers die al lange tijd in België gesetteld zijn. Het zou fantastisch zijn mocht er een dergelijk initiatief groeien vanuit studenten.»

Veto: *Duitsland en België werken al heel nauw samen binnen de Europese Unie. Is er nog een meerwaarde voor bilaterale samenwerking tussen Duitsland en zijn kleine buur?*

Cuntz: «U vraagt eigenlijk of onze ambassade nog nut heeft in een verenigd Europa. Absoluut, en dat zeg ik niet alleen omdat ik nu toevallig ambassadeur ben. België is wereldwijd onze op zeven na grootste handelspartner en wij zijn op onze beurt jullie belangrijkste handelspartner. Men heeft vaak de mond vol van de globalisering en de BRIC-landen, maar 60 tot 70 procent van de Duitse handel vindt nog steeds plaats bin-

menlijke geschiedenis, want al in de middeleeuwen bestond er economische en culturele interactie tussen beide landen. In die zin kadert het Duitslandjaar in een eeuwenoude traditie.»

KOMMER NOCH KWEL

Veto: *In België woedt het debat over onze verzwakkende internationale competitiviteit, onder meer vanwege te hoge loonkosten. Duitsland wordt vaak als het lichtende voorbeeld aangewezen. Hoe kijkt u daar als Duitse ambassadeur naar?*

Cuntz: «Ik denk dat België het helemaal niet zo slecht doet. Jullie blijven een open en dynamisch land. De Bel-

gische economische groei mag dan stagneren, zoals elders in Europa, jullie zijn niet in recessie. De Belgische regering doet goede inspanningen op het budgettaire vlak en de werkloosheidsgraad blijft laag. Het is zeker niet al kommer en kwel in België.»

«Volgens mij bestaat er ook niet zoiets als een universele *best practice* in Europa, een uniek, zaligmakend beleidsmodel. Elk beleid heeft zijn sterke en zwakke punten. Het komt erop aan van elkaar te leren. België heeft niet enkel lessen te krijgen van Duitsland, ook wij kunnen heel wat van jullie opsteken. Daar ben ik

van overtuigd.»

STUDENTENSTAD

Veto: *Tot slot, u studeerde zelf aan verschillende Duitse universiteiten. Welke studentenstad kunt u aanraden aan Leuvense studenten?*

Cuntz: «Ik heb zelf in Heidelberg en Freiburg gestudeerd. Die laatste stad is overigens partner in het Duitslandjaar. Er valt heel wat te beleven en in het weekend kun je er gaan skiën. Al is het met al die afleiding oppassen geblazen dat je nog aan studeren toekomt.»

KU Leuven maakt van 2012 Duitslandjaar

Wat veel studenten nog niet weten, is dat de KU Leuven 2012 tot Duitslandjaar heeft gebombardeerd. Een jaar lang wordt de economische supermacht in de schijnwerpers geplaatst. Het doel is natuurlijk om de banden aan te halen met Duitsland. En dan vooral met de Duitse onderwijsinstellingen.

WOUTER GOUDESEUNE

Het is de eerste keer dat de KU Leuven expliciet een jaar lang de aandacht vestigt op één land. De Duitse ambassade speelt daarin een grote rol. Het concept werd in 2010 voor het eerst toegepast. Toen vond er een Duitslandjaar plaats aan de universiteit van Antwerpen. Het Duitslandjaar stoelt op een tweeledige benadering rond

enerzijds wetenschappelijke samenwerking en anderzijds cultuur.

Bart Hendriks, directeur van het International Office, is enthousiast: «Dit is een goede formule om de relaties met Duitsland te intensifiëren. Helaas hebben we geen grote budgetten, wat meer geld zou ons in staat stellen alles nog beter te promoten. Maar ik heb wel de indruk dat het concept aanslaat. De kans zit er in dat

we volgend jaar een Frankrijkjaar organiseren.»

WAT ZIT ER IN VOOR LEUVEN?

Een van de belangrijkste motieven is het verhogen van de mobiliteit zowel naar als uit Duitsland. Aan de ene kant moeten meer studenten op Erasmus gaan naar onze oosterburen, aan de andere kant wil de KU Leuven ook meer doctoraatsstudenten uit Duitsland aantrekken. De samenwerking met Duitse onderwijsinstellingen aanhalen is vanzelfsprekend ook een doelstelling. Verder wil men de naamsbekendheid en de reputatie van

onze alma mater in het buurland verhogen.

Een twintigtal evenementen worden in het kader van het Duitslandjaar georganiseerd. Wat u al gemist heeft, is onder andere een festival voor kunst en media en de Duitse filmweek. Volgende week woensdag vindt een lezing plaats over de filosoof Edmund Husserl. Dit semester is er nog de première van *You Ain't Heard Nothing Yet* in STUK op 7 en 8 mei. Die voorstelling is gericht op hoe beweging en geluid samen betekenis en emotie overbrengen. Daarna is het wachten tot oktober, om in *lederhose* en *Dirndl* het Oktoberfest te vieren.

BRANDVEILIGHEID | “Oudheid van gebouwen is zelden oorzaak van brand”

Brand in Leuven, brand in Leuven, ziet eens ginder! Ziet eens ginder! Brand Brand! Brand Brand! En daar is geen water. Leuven is springlevend, maar ook eeuwenoud. Welke rol spelen die oude gebouwen in de vele branden waarover de media afgelopen maanden berichtten? Hoe brandveilig is Leuven?

MARGOT HOLLEVOET

22 september, een kelder in de Brusselsestraat staat in lichterlaaie. 31 oktober, een zware brand vernielt parfumbwinkel Planet Parfum en bovenliggende woningen in de Bondgenotenlaan. 15 november, de vroegere woonst van Gaston Eyskens, waar restaurant De Adellijke Belofte en enkele studio's zich in bevinden, brandt uit. Het gebouw wordt onbewoonbaar verklaard. 22 december, een studente blust een brand in haar kotgebouw. De schade is aanzienlijk. 9 januari, een gebouw in de Ridderstraat loopt veel schade op door een brand. 20 januari, een frituurkraam aan de Sint-Jacobskerk vat vuur. 13 februari, een brand in de Tiensestraat kost het leven aan een man. 27 februari, brand breekt uit in een leegstaand pand in de Herestraat. 25 maart, een herenhuis in de Brusselsestraat, waar ook parfumerie Di zich bevindt, wordt tijdelijk onbewoonbaar verklaard na een brand.

Een groot deel van de Leuvense gebouwen wordt gebruikt voor studentenkamers. Die kamers moeten conform de wetgeving ingericht zijn. Het Vlaamse Kamerdecreet spreekt van “het veilig gebruik van elektrische toestellen” en “veilige verwarming (zijnde enkel centrale verwarming, elektrische toestellen, luchtdichte gasteestellen met schoorsteen- of gevelafvoer)”. Die zaken moeten de brandveiligheid van een

gebouw verhogen. Een gemeente kan ook beslissen om strengere veiligheidsnormen op te leggen.

In het gecoördineerd politiereglement van de Stad Leuven, dat trouwens vernieuwd is in januari 2012, staan de regels waaraan een kot op vlak van brandveiligheid moet voldoen. Zo moet een kotgebouw een aparte ingang hebben, moet elke verdieping twee vluchtmogelijkheden hebben, die ook nog eens aangeduid zijn met het bekende bordje.

Als een gebouw niet aan alle voorwaarden kan voldoen, zal de Leuvense brandweer andere maatregelen opleggen, zoals een automatische branddetectie-installatie. Verder is het ook de brandweer die bepaalt hoeveel brandblussers een gebouw moet bevatten.

VLAM IN DE PAN

Luitenant bij de Leuvense brandweer, Bart Gijzen, ziet zowel de oude gebouwen als menselijke fouten als oorzaak van de talloze branden: “Vaak worden branden veroorzaakt door de combinatie van oude gebouwen met verouderde elektriciteit en menselijke slordigheid. Oudheid van gebouwen is zelden een reden op zich.”

De brandveiligheid in koten wordt gecontroleerd in de mate van het mogelijke. Gijzen: “Kotgebouwen worden elke tien jaar gecontroleerd op brandveiligheid. Of toch die gebouwen waarvan is aangegeven dat er stu-

denten in gehuisvest zijn. Soms melden eigenaars dat bewust niet om financiële redenen. Daar kunnen wij dus geen brandveiligheidscontroles uitvoeren.

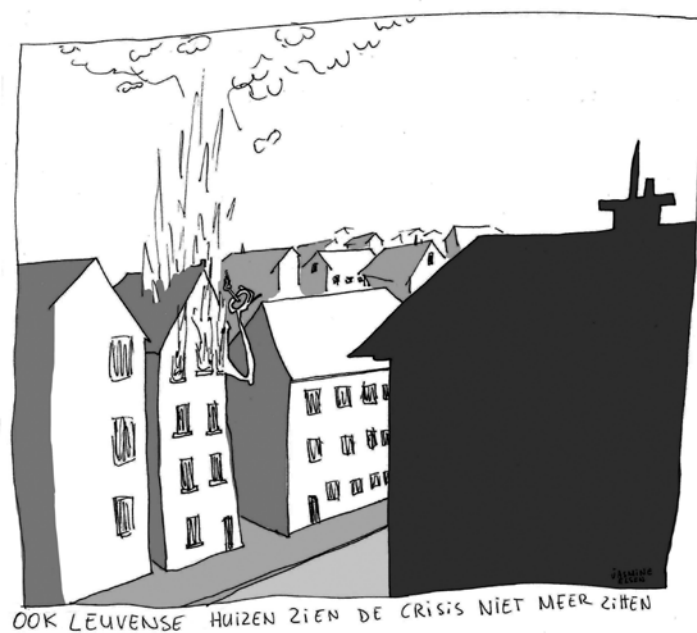
“De meest voorkomende tekortkoming aan gebouwen is een verouderd elektriciteitsnet. Ook een brandladder aan de achterkant van het gebouw ontbreekt al eens. Verder kan ik studenten alleen maar adviseren om niet te spelen met brandbeveiliging, zoals brand-

Dat een menselijke vergetelheid al eens desastreus gevolgen kan hebben, getuigt Jens, kotstudent in Leuven: “Begin juli is onze keuken uitgebrand. Een kotgenoot had een pan met olie op het vuur staan en had die onbewaakt achtergelaten. Die pan is begonnen te branden. Een andere kotgenoot is er bij uitgekomen en heeft nog geprobeerd te blussen, samen met de kotgenoot van wie die pan was, maar tevergeefs. Toen is de brand-

“Koken onder invloed van alcohol is geen goed idee”

blussers en automatische rookdetectoren. Soms halen studenten daar de batterijtjes uit, zodat ze binnen kunnen roken. Maar dat creëert een vals gevoel van veiligheid. Ook koken onder invloed van alcohol is geen goed idee.”

weer gebeld en die heeft het vuur geblust. De keuken moest vernieuwd worden en de nog aanwezige kotgenoten hebben toen tijdelijk ergens anders gewoond. Gelukkig was het vakantie.”

Jasmine Elsen

Intercultureel praatcafé | Kom Binnen

“Als de ene hand de andere wast, worden ze beiden schoon”, zo zei onze overgrootmoeder zaliger. Het intercultureel praatcafé, Kom Binnen, werkt gelijkaardig. Nederlandstaligen en anderstaligen ontmoeten elkaar voor een gezellige koffieklets en leren zo van elkaar. Zowaar een win-winsituatie.

LAURA HOLLEVOET

Kom Binnen gaat om de veertien dagen door op de Diestsesteenweg, net buiten Leuven city. Donderdag 12 april infiltreerden we op stiekeme wijze door deel te nemen aan de gesprekken. Om 13u werden de deuren geopend. Langzaam sijpelden mensen van allerlei nationaliteiten binnen: Ghana, Kameroen, China, Irak, Iran, VS, Engeland, Brazilië en België waren vertegenwoordigd.

SPORT EN ASTRID BRYAN

Het eerste wat ons opviel was de gezellige, sociale sfeer. Van gekakel was echter geen sprake. Elke bijeenkomst is namelijk opgebouwd rond een thema. Eerst stelt iedereen zich voor aan de voltallige groep. Dan wordt er dieper ingegaan op het thema in kleinere groepjes. Vandaag zouden we praten over sport. In de eerste ronde vertelde Louise uit Kameroen bijvoorbeeld dat ze graag voetbalde. Dat werd onthaald op algemene hilariteit in de groep. Onze Braziliaanse buurvrouw vroeg ons nog vlug of het nu ‘rij paarden’ of ‘paardrijden’ was, voor ze zich voorstelde.

In de tweede ronde praatten we in kleinere groepjes. We kregen een lijst met vragen, zoals “Zijn de sporten hier anders dan in je moederland?”. De groep waarin we terecht kwamen, bestond voornamelijk uit vrouwen. Algauw dwaalden we af en kwamen we bij het fenomeen Astrid Bryan terecht. De meningen waren verdeeld. Er werd druk over en weer gediscussieerd, het ene argument was al spitsvondiger dan het andere. “Astrid is te mager, ze heeft geen stijl”, zo argumenteerde de Braziliaanse. “Maar jawel, Astrid heeft klasse”, diende Linda haar van repliek. Na een tijd kregen we door dat ze op prinses Astrid doelde.

WIN-WINSITUATIE

“De bedoeling van Kom Binnen is tweeledig”, zo zegt Lie van Kom Binnen. “Anderstaligen kunnen via Kom Binnen hun Nederlands oefenen, maar evengoed vindt er een interculturele uitwisseling plaats. We komen allerlei interessante dingen te weten over elkaars cultuur. Idealiter bestaat de groep uit iets meer anderstaligen dan Nederlandstaligen. Meestal zijn

we met zo'n 35 personen van verschillende nationaliteiten, maar ook van heel verschillende leeftijden. De bijeenkomst is overigens geheel vrijblijvend, de mensen komen wanneer ze zin hebben en vertrekken wanneer ze willen.”

De Braziliaanse Lucia is eveneens een voorstander van het praatcafé: “Ik ben in België terecht gekomen omdat ik getrouwd ben met een Belg. Nederlands praten lukt nog niet al te goed, en hier kan

ik oefenen. Ik kom hier graag. Je komt rustig binnen en kan kennis maken met andere Belgen om zo de taal en de cultuur te leren kennen. Normaal gezien kom ik elke keer, ik heb dan ook al wat vrienden

gemaakt.” Ook wij zijn pro. Twee uurtjes babbelen met mensen uit alle windstreken, verruimt niet alleen de blik, een mens zou er zelfs spontaan gelukkig van worden. En dat willen we toch allemaal.

Mensen uit alle windstreken

Hans Deroy

ALMA ENQUÊTE | Over duurzaamheid, groenten en problemen op Gasthuisberg

De Leuvense studentenraad LOKO stelde in maart een korte bevraging op over studentenrestaurant Alma. De resultaten daarvan zijn nu binnen en bieden een kijk op de mening van de student over hun favoriete studentenrestaurant.

PIETER HIELE

De enquête die peilde naar de algemene tevredenheid van studenten over de Alma, liep van 8 tot 19 maart. De resultaten van de bevraging bieden LOKO en Alma de antwoorden op vragen zoals "Hoe vaak gaat u gemiddeld in een Almarestaurant eten", "Zou u de mogelijkheid van gratis frieten bijhalen willen behouden" en "Wat vindt u van de vegetarische Almamaaltijden?" Het initiatief kwam van LOKO, maar werd gestuurd door de studenten zelf.

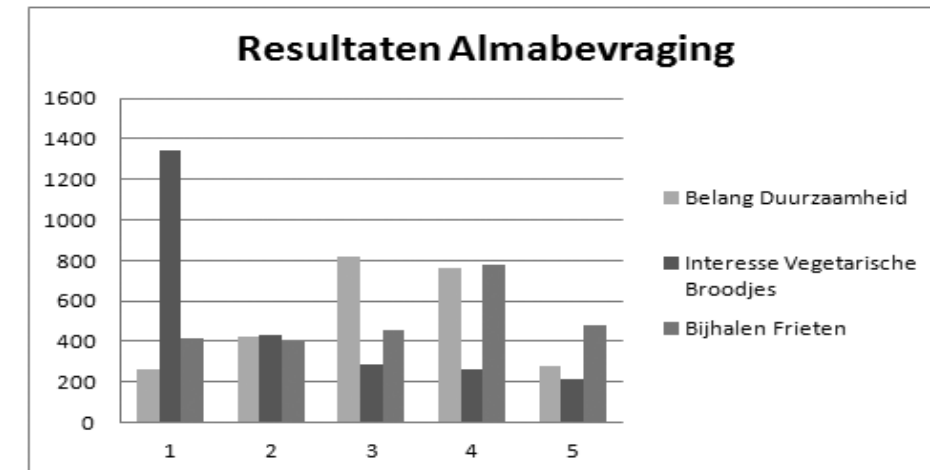
"We kregen spontane mails binnen van studenten over de maaltijden van de Alma," verklaart Nele Apers, een Almavertegenwoordiger van LOKO. "Blijkbaar is dat een onderwerp dat leeft bij de studenten. We wilden achterhalen of die meningen door meer studenten werd gedeeld, dus stelden we een enquête op." De resultaten liegen niet. De bevraging werd ruim 2.500 keer ingevuld. "Ik ben zeer blij met de grote belangstelling. Het feit dat de enquête zo

massaal werd ingevuld, getuigt dat het een groot deel van de studenten aanbelangt. De kringen hebben op de koop toe hun best gedaan om hun leden de enquête te laten invullen. Het feit dat de enquête bestond uit slechts een vijftiental korte vragen, zorgde er overigens voor dat studenten ze snel konden invullen, wat die 2.500 ingevulde enquêtes ten goede is gekomen."

"Alma wist dat we die enquête zouden opstellen en ze zijn heel enthousiast. Onze

Uitbreiding Alma Gasthuisberg in de maak

bevraging is niet erg representatief voor de gehele studentenpopulatie aangezien er een vrije keuze was tot het invullen van de enquête, maar aan de hand van deze resultaten kan Alma zien welke richting hun eigen, grote enquête moet inslaan," vertelt Nele.

"Het klopt dat wij van plan zijn binnenkort een eigen enquête op te stellen aan de hand van deze korte bevraging," vertelt

tief. In het beleidsplan voor volgend jaar staat dat er meer aan duurzaamheid zal worden gewerkt, dus ik denk dat de bevestiging van de studenten er voor kan zorgen dat dat proces wat versneld wordt. Het kan een extra motivatie zijn om duurzaamheid serieus aan te pakken. Ook in verband met de groenten lijken ze bereid tegemoet te komen aan de gestelde wensen. Hoe snel dat kan gaan, zal onder meer afhangen van hoe snel nieuwe leveranciers kunnen worden gevonden."

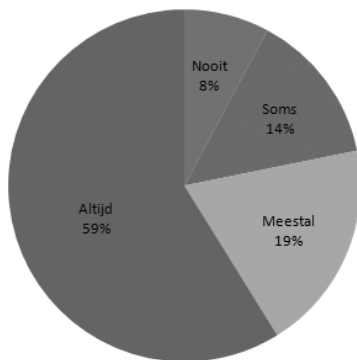
GASTHUISBERG

De problemen op campus Gasthuisberg worden in de enquête meermaals aangeklaagd. "De kwaliteit van Alma Gasthuisberg laat sterk te wensen over", "zeer onvriendelijk personeel" en "vaak problemen om plaats te vinden" zijn slechts enkele van de vele opmerkingen over Alma Gasthuisberg die terug te vinden zijn in de resultaten van de bevraging.

"Over de mindere kwaliteit is mij nog nooit iets gemeld," zegt Van Eynde. "De lange wachtrijen zijn echter een bekend gegeven. De reden is eenvoudig: de grote concentratie van heel wat disciplines op Gasthuisberg heeft tot gevolg dat daar een enorme toeloop is van mensen. We zijn een aantal jaren geleden begonnen met de splitsing van een aantal uitreikzones om te voorkomen dat de toeloop uit de hand liep, maar ondertussen is dat enkel maar vermeerderd. Daarom zijn wij gestart met een project voor een nieuw groot restaurant dat zal worden geïntegreerd in het totaalproject van het leercentrum dat op Gasthuisberg wordt opgezet. De architecten daarvoor zijn al aan het werk, dus die plannen zijn zeer concreet."

14% wil liever gratis groenten dan frietjes

Eet u het beetje rauwkost op die u vaak bij uw maaltijd krijgt?

Almadirecteur Jozef Van Eynde. "Net zoals we dat een aantal jaren geleden al deden, zullen we hun resultaten in een ruimer kader zetten. We houden dus zeker rekening met wat LOKO reeds te weten kwam."

RESULTATEN

Uit de bevraging komen enkele opvallende resultaten naar boven. Zo blijkt onder meer dat de vraag "Hoe belangrijk vindt u het duurzaamheidsaspect van een maaltijd?" overwegend positief werd beantwoord, dat de vraag naar vegetarische broodjes - in tegenstelling tot de vegetarische maaltijden - uitsluitend van vegetariërs komt, dat 14 procent van de ondervraagden hun gratis frieten graag vervangen zouden zien door gratis groenten en dat maar liefst 48 procent een grotere hoeveelheid groenten wenselijk vindt.

Verder blijkt uit de open vragen dat er grote problemen zijn met Alma Gasthuisberg, dat de kwaliteit van de rauwkost wat beter zou mogen en dat het online menu te vaak niet overeenstemt met het aanbod in de restaurants.

"De duurzaamheid en vraag naar groenten is erg opvallend," aldus Nele. "Alma is op dat vlak trouwens heel posi-

Hoe zou het zijn met (4) | Malafide kotbazen

In deze reeks graven we in de archieven van Veto. Deze week: malafide kotbazen! Doet de naam Appeltans een belletje rinkelen? Vast wel. Al zijn er nog veel meer misbruiken bekend, vooral rond huurwaarborgen die niet terugbetaald worden. Wat moet je ondernemen als het jou overkomt?

THOMAS CLIQUET

Als je de pech hebt dat je kotbaas een waarborg weigert terug te betalen zonder dat daar een geldige reden voor is, kun je terecht bij de Leuvense studentenraad LOKO. Zij hebben een advocaat, Johan Bruyninckx, die de zaak goedkoop kan afhandelen.

In *Veto* 3624 lezen we dat de man aan 8 euro per uur pleit, wanneer hij rechtszaken voor LOKO op zich neemt. Als onafhankelijk advocaat verdient hij 100 euro per uur. Van engagement gesproken.

DOSSIERS BUNDELEN

Waarom zou je als student een beroep doen op deze LOKO-advocaat? Is het niet veel eenvoudiger een privéadvocaat onder de arm te nemen? Een privéadvocaat kost echter niet alleen meer, gewone advocaten weten ook minder over huurrecht dan Bruyninckx. Het nadeel aan het werken met de LOKO-advocaat is dat processen soms lang aanslepen omdat verschillende dossiers gebundeld worden, waardoor de eerste student die een klacht indient wel eens lang kan wachten. Het bundelen van dossiers zorgt er aan de

andere kant ook voor een hogere slaagkans om de waarborg ook daadwerkelijk terug te krijgen.

Contact met Bruyninckx zelf leert ons dat er op twee jaar tijd niet veel veranderd is. Er zijn nog steeds klachten van studenten die hun waarborg niet terugkrijgen van de kotbaas en bijgevolg een beroep doen op de advocaat van LOKO om het geld terug te vorderen.

HET GEVAL-APPELTANS

Wie op kot zit of gezeten heeft in Leuven en nog nooit van Appeltans gehoord heeft, heeft eigenlijk niet op kot gezeten. Roemrucht is de man, in de negatieve zin. Ook *Veto* berichtte al meermaals over de malafide praktijken van deze kotbaas, die het niet alleen houdt bij waarborgen achterhouden, maar huurders ook onjuiste elektriciteitsrekeningen laat betalen. In *Veto* 3710 lees je over nog meer donkere kantjes van het wonen bij Appeltans, zoals over kapotte ramen, moeilijk sluitende voor-

deuren en het feit dat er slechts vier kookplaten waren voor zestig man.

Een opluchting om te horen, is dat Appeltans niet altijd weggeloopt met zijn praktijken. Soms zijn er huurders die het aandurven hem voor de rechter te dagen en prompt gelijk krijgen. Gerechtigheid is de wereld nog niet uit. Toch dient hier ook vermeld te worden dat Appeltans geen alleenstaand geval is.

tingsdienst, vertelt ons dat er nog geregeld klachten binnenlopen over kotbazen waarmee de Huisvestingsdienst de samenwerking heeft stopgezet.

"We kunnen hen niet verbieden koten te verhuren. Het enige dat we kunnen doen, is studenten aanraden hun kot via Kotwijs.be te zoeken. Kotwijs kan gezien worden als een witte lijst van verhuurders die met ons samenwerken. Een

"Kotwijs binnenkort met Google Street View"

HUISVESTINGSDIENST

Wanneer je eender welk probleem hebt met je kotbaas kan je steeds terecht bij de Huisvestingsdienst van de universiteit voor advies en bemiddeling. Katrien Devillé, verantwoordelijke van de Huisves-

zwarte lijst aanleggen van slechte verhuurders mag niet. Kotwijs komt op 1 juni online in een totaal nieuw kleedje, met Google Street View en nog gebruiksvriendelijker dan voorheen."

Kiesploeg geschorst aan Sociale Wetenschappen

Vervolg voorpagina

Vernaillen pareert: "Zowel VaST als SuperPol bevatten leden van de huidige ploeg. SuperPol heeft vijftig leden, VaST slechts vijftien. Dus is het logisch dat er meer SuperPol-leden uit het huidige team komen. Het is trouwens niet zo dat het kiescomité mensen van het huidige team moet bevatten, ieder lid van onze faculteit kan verkozen worden. Maar meestal zijn presidium-leden de enigen die dat willen doen."

De schorsing van VaST lijkt alleszins het pad te effenen voor de verkiezing van team SuperPol. Los van de schorsing was de strijd tussen beide ploegen ook al zeer opmerkelijk. VaST profileert zich immers duidelijk als links-progressief, maar onafhankelijk van partijpolitiek. Jolien De Norre, kandidaat vice-krico, maakt duidelijk waar de ploeg voor staat: "Centraal staat de participatie van de student. We willen de gewone studenten meer betrekken bij de vertegenwoordiging. We eisen meer aandacht voor onderwijs, diversiteit en sociale zaken. VaST is duidelijk links geïntendeerd. Een aantal van onze leden zijn lid van Comac, Groen of Animo, de jeugdafdelingen van respectievelijk PVDA, Groen en sp.a. Het is eerlijker om duidelijk te zeggen waar je politiek voor staat, dan te doen alsof je neutraal bent. Ook in SuperPol zitten studenten die lid zijn van een politieke beweging."

Ivern Reynders, opkomende kringcoördinator voor SuperPol, zegt zelf: "Wij streven partijpolitieke neutraliteit na." Verder vindt hij de schorsing van VaST terecht. "Wij hebben zelf ook klacht ingediend omdat de VaST-enquêtes niet in overeenstemming waren met het reglement. De regels en gemaakte afspraken zijn meermaals overtreden en het comité heeft volgens mij correct gehandeld. Het is oneerlijk wanneer een ploeg eerder campagne mag voeren dan de andere."

Cruciaal in de hetze is de beslissing van het comité om enquêtes als onderdeel van de campagne te beschouwen. De Norre benadrukt dat ze nergens het logo van VaST vermeld hebben in die enquêtes. Volgens haar waren de enquêtes geen onderdeel van de campagne, maar ging het er enkel om de stem van de student te horen. Reynders gaat daar niet mee akkoord. "De naam stond inderdaad niet op papier. Maar de naam werd mondeling wel vermeld. Door te zeggen van welke kiesploeg de enquêteurs waren en waar ze voor staan, hebben ze eigenlijk campagne gevoerd."

BEROEP

Gezien het hele dispuut besloot VaST een klacht in te dienen bij de Leuvense studentenraad LOKO, waarin ze onder andere de neutraliteit van het kiescomité en diens beslissing betwist. Een ander twistpunt is dat VaST beweert dat ze niet duidelijk op de hoogte was van de waarschuwing die stelde dat een nieuwe enquête moest gemaakt worden.

De algemene vergadering van LOKO stelt in het begin van het jaar een commissie van acht (oud-)presides van de drie verschillende groepen aan die de neutraliteit van alle kringverkiezingen waarborgt. De kringverkiezingen in Leuven gebeuren grosso modo voor alle kringen op dezelfde manier. LOKO heeft het Participatiedecreet vertaald naar een kiesreglement dat toepasbaar is op de Leuvense situatie, en dus heel erg kan verschillen van verkiezingen in andere studentensteden. Dat kiesreglement is subsidiair, kringen organiseren hun eigen verkiezingen met telkens een eigen Neutraal Comité en kunnen ook deze bepalingen verstragen.

LOKO-voorzitter Bram Smits is voorzitter van die commissie. "Voor gevallen als deze is er gelukkig ook een mogelijkheid tot beroep, maar wij werken niet opschortend. We komen maandag om tien uur samen met de hele commissie en onderzoeken dan welke pistes we kunnen volgen. Hoe dan ook moet onze beslissing bekrachtigd worden door de algemene vergadering vrijdag. Gevallen als deze komen niet dikwijls voor. Het is dus heel belangrijk om eerst heel het kader te onderzoeken zodat ook wij neutraal blijven. Het is niet de bedoeling om met de losse pols snel een beslissing te nemen."

Simon Ledereq

IfTF | Dubbelinterview Wina en VRG

Het interfacultair theaterfestival (IfTF) is nu in volle gang. Net voor de paasvakantie was het de beurt aan Wina en VRG. Blikvangers in zulke voorstellingen zijn vaak de hoofdrolspelers. Wij brachten hen dan ook samen voor een leuk gesprek: "Er gaan altijd dingen mis."

PIETER HAECK

Veto: *Winnen jullie liever een individuele prijs of toch maar die voor beste stuk?*

Lynn Houthuys (Wina): «Ik toch voor beste stuk. Wij zijn gewoon een grote bende, een echte groep. Het zou leuk zijn, zeker omdat het ook het laatste jaar met onze regisseur is, als we dan de prijs voor beste stuk konden winnen.»

Bram Maeschaelck (VRG): «Bij ons is er nog niet echt nagedacht over prijzen. Voor ons zou zelfs een nominatie al extra erkenning zijn. Maar een prijs is nooit echt het doel geweest en we

verwachten er ook niet meteen een. We willen vooral veel plezier maken en alles wat er dan bijkomt, is mooi meegenomen.»

Veto: *Voelen jullie grotere druk als hoofdrolspelers?*

Valentin Vandendaele (VRG): «Je hebt sowieso wel meer te doen. Meer tekst van buiten leren, dus eigenlijk wel.»

Lynn: «Je kan ook gewoon meer fout doen, dat is nu eenmaal zo.»

Veto: *Is er dan veel fout gelopen tijdens jullie voorstellingen?*

Lynn: «Oh ja. (lacht) Bij ons is er tijdens de eerste voorstelling een heel kwartier van het stuk weggefallen. We hadden dat zelf pas achteraf door toen we

bij onszelf dachten: "He, dat is niet geweest!"

Bram: «Bij ons ook. Meestal zijn er bepaalde zinnen waarbij iemand anders dan weet hoe verder te gaan die helemaal anders voorgelezen worden of plots vergeten zijn. Een keer ging er iemand van het podium af terwijl ze eigenlijk nog belangrijke tekst had. Of nog: tijdens een van de voorstellingen stond een van de attributen, een wereldbol, er ook niet. Dat hadden we helemaal niet door. Toen we die op dat moment wilden gaan nemen, bleek die weg te zijn.»

Valentin: «Die was gepikt!»

Veto: *Hoe starten jullie met de voorbereiding op het stuk? Is dat stuk op voorhand reeds gekozen?*

Bram: «Bij ons was dat al gekozen. Het waren de toneelverantwoordelijken die de keuze maakten tussen verschillende

stukken. Zo was *Antigone* ook in de running. Met de groep die kwam opdagen, werd dan uiteindelijk gekozen voor *Boeing Boeing*, omdat de groep daar beter geschikt voor was.»

Valentin: «*Antigone* zou te serieus geweest zijn.»

Lynn: «Wij hadden absoluut geen stuk op voorhand. De eerste repetities bestaan bij ons vooral uit stukken bekijken en denken welke we dan zouden kunnen doen. Het was pas na de derde repetitie, wat relatief vroeg is bij ons, dat we wisten wat we eigenlijk zouden spelen.»

Bram: «Dus jullie repeteren al vanaf oktober?»

Lynn: «Vanaf de eerste week eigenlijk. Maar we moeten ons stuk dan nog wel kiezen natuurlijk. Al is dat ook grotendeels teambuilding.»

Veto: *Hoe gaan jullie om met eventuele kritiek?*

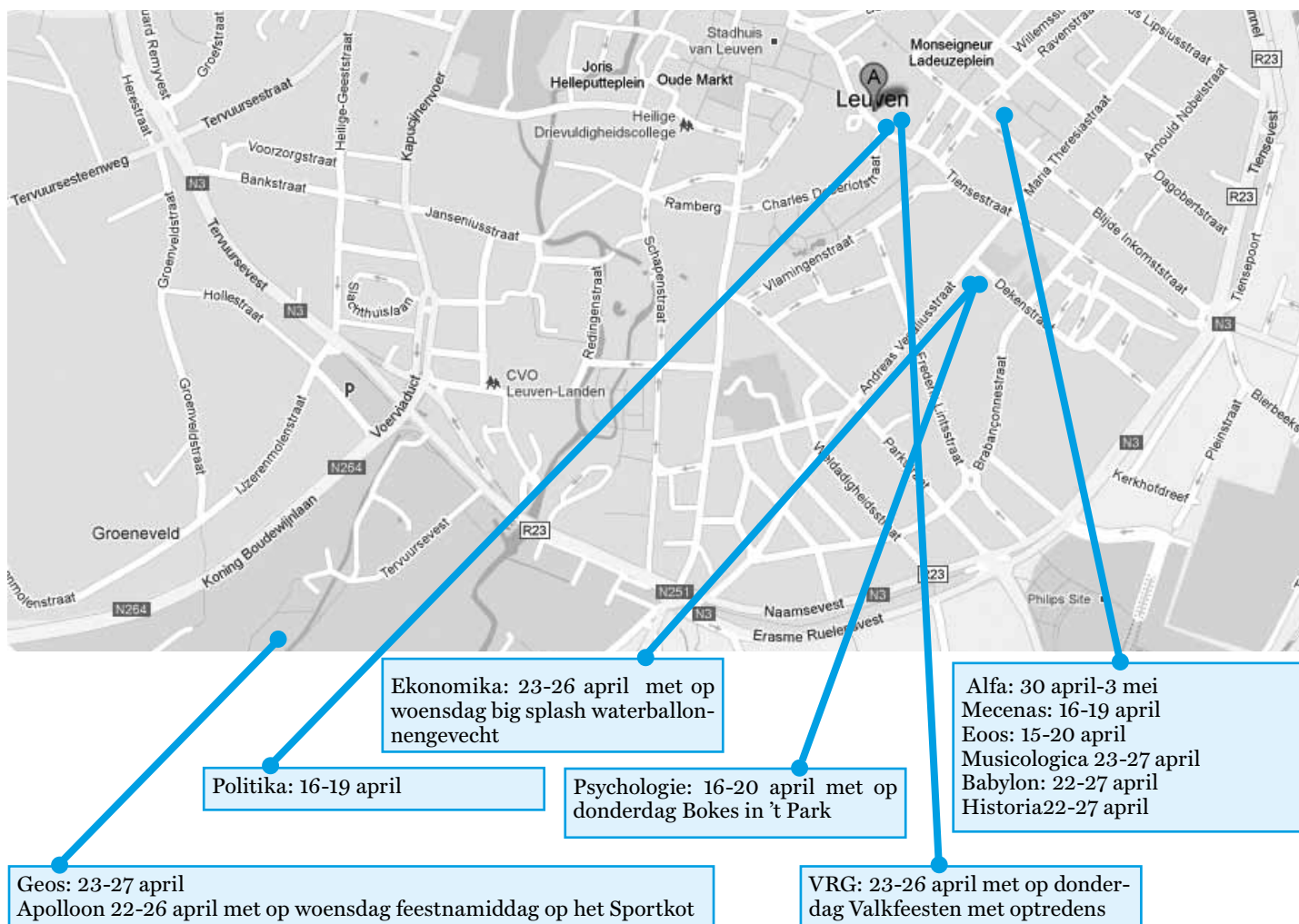
Lynn: «De vorige jaren hebben we daar wel sterk naar geluisterd. Meestal kregen we niet al te zware kritiek. Met uitzondering van vorig jaar, toen we de term schooltoneel geplakt kregen. Toen is er pas laatdijg een juryrapport gemaakt vanuit IfTF waarin dan wel ook heel wat positieve zaken stonden, die de kritiek dan weer wat verzachtten. Een nominatie zou zeker leuk zijn, want dan kan je met een positief gevoel naar de slotavond. Maar ik heb er vertrouwen in dit jaar.»

Veto: *Welk advies zou je geven aan mensen die eraan denken om kringtoneel te doen?*

Lynn: (enthousiast) «Keihard doen! Het is echt een hele leuke ervaring, zeker wat het groepsgevoel betreft.»

Bram: «Zeker eens gaan kijken wat het is. Je hebt er niets mee te verliezen als je het doet. In de laatste weken heb je echt die collegialiteit die naar boven komt. Je steekt er misschien best wat tijd in, maar die is het zeker waard.»

Agenda kiesweken

Radioshack-Nissan-Trekrenner Andy Schleck wordt geïnterviewd door VRT-sportjournalist Michel Wuyts vlak voor de start van de Brabantse Pijl.

Carte Blanche (10)

De Brabantse pijl

In deze tweewekelijkse reeks krijgt een medewerker van Veto, schrijver of fotograaf, de kans om zelf op zoek te gaan naar interessante gebeurtenissen in Leuven. Deze week begaven schrijver én fotograaf zich naar de start van de Brabantse Pijl.

FRANK PIETERMAAT

Het is woensdagvoormiddag, klokslag 11 uur. In Leuven heerst een soort spanning. Mensen lopen opgewonden heen en weer. Overal staan er dranghekken. Michel Wuyts paradeert met een microfoon over het podium dat op de Grote Markt opgesteld staat. Allemaal symptomen van een ziekte waaraan wij ons graag overgeven: de wielergekte. Het is koers!

“Ik zie overal piemels”

Wij laten het Ladeuzeplein, waar het zogeheten rennersdorp zich bevindt, links liggen en trekken meteen richting startpodium. Enkele enthousiastelingen hengelen naar handtekeningen van wat televisiefiguren. Helemaal niet naar de onze. We scharen ons bij een journalist en een cameraman van Sporza, die zich ondertussen klaarmaken voor startinterviews. Een dranghek scheidt ons, want de persaccreditatie is onverbiddelijk.

Een halfuur verstrijkt en nog steeds geen renners te zien. Dat is niet onlogisch, zo blijkt, omdat de renners zich liever zo lang mogelijk warm houden in de bus. Onze aandacht verslapt dan ook een beetje. Tot plots de legendarische André Meganck naast ons verschijnt. De chronometer van de koers. Bewonderend geven we toe dat we hem gaan missen eens hij op pensioen is. “Ik ben nog lang niet weg uit de koers, *madammeke*,” spreekt hij onze collega toe. Dank, André, dank.

GLADIATOREN

Terwijl Michel de eerste renners op het startpodium begroet en voorstelt aan het nu al talrijker opgekomen publiek, komt ook burgervader Louis Tobback poolshoogte nemen. Hij slaat een praatje met André en vertrouwt hem toe dat hij vandaag Sagan verwacht. Daarna gaat hij op in de menigte. Verkiezingen in oktober en zo.

Rond 12 uur blijkt dat we geen betere plaats konden uitkiezen. Alle renners passeren nu een voor een op nog geen halve meter van ons. Fluisterend horen we achter ons: “Ik zie overal piemels!” Sommige wieleroefers laten nu eenmaal weinig aan de verbeelding

over. Onze hoofdredacteur kijkt vol bewondering naar zijn groot idool Wouter Vandenhaute terwijl een oudere vrouw willekeurige renners smeekt om een handtekening als aandenken. Ook dat is koers.

Geen Tom Boonen of Boasson Hagen vandaag, maar het lijstje toppers blijft indrukwekkend. Peter Sagan, Oscar Freire, Lars Boom, Greg Van Avermaet,

Lijstje met toppers indrukwekkend

Jelle Vanendert. Een voor een komen ze ons voorbij, fiets in de hand. Ondertussen is onze fotograaf erin geslaagd zich voor het startpodium te nestelen. Daar heeft hij een perfect uitzicht wanneer ook Belgisch kampioen Philippe Gilbert de menigte groet. Als een ware gladiator wordt hij voorgesteld en toegejuicht.

De grootste naam op de affiche, Andy Schleck, komt via een achterpoortje toegerezen om zo de heisa wat te ontvluchten. Maar ook hij ontsnapt niet aan onze successen. Een nuchtere *merci* is zijn antwoord. Omstreeks 12.30 uur vertrekken de renners op de tonen van Vangelis voor hun *conquest of paradise*. En wij richting hoofdkwartier, want het is koers op tv.

Ook burgemeester Tobback was erbij.

LOKO, DE LEUVENSE STUDENTENRAAD ZKT GEËNGAGEERDE M/V!

Centraal

Je kan ons steeds bereiken op loko@loko.be. Je mag ons ook altijd bellen op 016/22 31 09 of eens langskomen op LOKO Centraal ('s Meiersstraat 5 - 3000 Leuven). Onze deuren staan altijd voor je open.

LOKO Cultuur is bereikbaar op cultuur@loko.be of via 016/32 03 11. Zij bevinden zich op Naamsestraat 96, 6e verdiep - 3000 Leuven.

Cultuur

Sport

Als je specifiek in sport geïnteresseerd bent, dan kan je contact opnemen met LOKO Sport op sport@loko.be of via 016/32 91 34. Je kan hen vinden in gebouw De Nayer (Teruursevest 101 - 3001 Heverlee).

Ten slotte kan je specifiek voor LOKO International terecht op international@loko.be of 016/32 33 95. Zij bevinden zich op Pangaea (Vesaliusstraat 34, 3000 Leuven).

Internationaal

LOKO is de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. In samenwerking met de faculteitskringen werkt ze aan datgene wat de kringen overstijgt en wordt het werk verder gezet op een breder niveau. Op sociaal vlak zorgt LOKO ervoor dat de studenten van een goede huisvesting, betaalbaar eten in de studentenrestaurants en kwaliteitsvolle cursussen kunnen genieten.

Ook vertegenwoordigt LOKO de studenten in onderwijsmateries in alle organen van de KU Leuven en daarbuiten. Daarnaast biedt de studentenraad heel wat diensten aan zoals een materiaaluitlendingsdienst en de fuifzaal Albatros. Bovendien organiseert LOKO activiteiten op drie gebieden voor de Leuvense studenten: cultuur, sport en internationaal. Deze geleidingen van LOKO zorgen ervoor dat studenten een waaier van activiteiten aangeboden krijgen in het genre.

Heb je het gevoel dat het onderwijs- of sociaal beleid aan de universiteit nog wel wat beter kan? Heb je zin om mee te werken aan het cultuurbeleid, de sportactiviteiten, de internationale werking of grote evenementen? Voor het volgende academiejaar is LOKO op zoek naar studenten die zich willen engageren om studentenvertegenwoordiger of vrijwilliger te worden.

Wat wordt er dan juist van jou verwacht? Als studentenvertegenwoordiger verkondig je de mening van de Leuvense studenten op de vergaderingen waarvoor je gemandateerd bent. Je bent geïnteresseerd in de actuele ontwikkelingen op vlakken die de studenten aanbelangen. Je overlegt met de medevertegenwoordigers en koppelt terug naar de Algemene Vergadering van

LOKO. Als vrijwilliger kan je zo goed als zelf bepalen tot hoever jouw engagement bij LOKO reikt. Je kan zelf beslissen aan welke projecten je wilt meewerken en welke werklast je er aan wilt geven. De mandaten worden onderverdeeld in vier groepen: Coördinatoren, Sociaal, Onderwijs en Extern beleid.

COÖRDINATOREN

In de coördinatorencommissie zetelen de voorzitter, de ondervoorzitter, de financieel beheerder, de kringencoördinator, de coördinatoren Sport, Cultuur en Internationaal, en ook de hoofdredacteur van Veto. Zij staan in voor het beleid van LOKO en haar dagelijkse werking.

De kringencoördinator zorgt voor een goed contact met de kringen en organiseert activiteiten zoals LOKOmotion. De andere coördinatoren onderhouden elk op hun eigen domein het contact met de diensten van de KU Leuven, sturen een eigen team aan en verzorgen activiteiten binnen hun branche zoals de 24urenloop, Ithaka of de International Party. Samenwerking en teamspirit, motivatie en leiderschap, organisatie en drijfkracht staan bij elk van deze mandaten centraal.

SOCIAAL

De basisdoelstelling van LOKO Sociaal is werken aan democratisch onderwijs waarin iedereen de kansen krijgt die hij of zij verdient. Zo zetelen de mandatarissen van Sociaal in heel wat organen die bezig zijn met studiekosten en het leven van de student in het algemeen. Op dit vlak is LOKO ook bevoegd om de hogeschoolstudenten te vertegenwoordigen.

Onder Sociaal staan onder meer de mandatarissen die in de Raad voor Studientvoorzieningen (RVS) zetelen. RVS is het hoogste beslissingsorgaan voor de sociale sector aan de KU Leuven dat diensten coördineert zoals de huisvestingsdienst, de sociaaljuridische dienst en het Medisch en Psychologisch Centrum. Ook de vertegenwoordigers voor Acco, Alma, diversiteit en mobiliteit horen bij Sociaal.

ONDERWIJS

De vertegenwoordigers van LOKO Onderwijs bepalen mee het onderwijsbeleid van de KU Leuven. Ze halen belangrijke problemen aan en werken actief mee aan verbeteringen. Bovendien zorgen zij ervoor dat er geen beslissingen genomen worden die de studenten niet ten goede komen.

Binnen onderwijs zijn er vertegenwoordigers die in de Academische Raad (AR) zitten of de Onderwijsraad zitten. De Academische Raad handelt over het onderwijs-, onderzoeks- en studentenbeleid aan de KU Leuven. De Onderwijsraad is het adviesorgaan wat betreft onderwijs aan de KU Leuven. Op het gebied van ICT werkt de mandataris ICTS mee aan het beleid van de KU Leuven.

EXTERN BELEID

De vertegenwoordigers van extern beleid verdedigen de Leuvense studenten op overkoepelend niveau, meer bepaald bij de studentenraad van de associatie (StAL) en van Vlaanderen (VVS). Je komt daar in contact met dossiers die niet alleen LOKO aangaan maar ook andere studentenraden.

Veel belangrijke zaken worden immers 'op hoger niveau' geregeld. Je werkt en denkt actief mee in de vergaderingen van StAL en VVS, vertegenwoordigt er LOKO standpunten en koppelt terug naar LOKO. Het brengt ook de mogelijkheid met zich mee om interessante mandaten binnen de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) en de associatie in te vullen en mee te bouwen aan het beleid op een hoger niveau

COMMUNICATIE, VETO & VOICE

Buiten de vier groepen hierboven vermeld, is er ook een groep die zich bezighoudt met communicatie. Veto is het Nederlandstalige studentenblad van Leuven, the Voice het Engelstalige dat vooral bedoeld is voor internationale studenten. Daarnaast is er ook een team dat de communicatie van LOKO zelf verzorgt, gaande van sociale media tot de wervingscampagne, van de studentenwelkom tot de oktobercampagne.

ACTIVITEITEN

Jaarlijks organiseert LOKO ook tal van activiteiten zoals LOKOmotion, Ithaka, de Beiaardcantus, de 24urenloop en dergelijke meer. Hiervoor kunnen we natuurlijk altijd tal van vrijwilligers met of zonder organisatorisch talent gebruiken om de werklast te verminderen. Het kan een leuke ervaring zijn en de ideale manier zijn om LOKO te verkennen. Wij zijn alvast blij met iedere helpende hand! Ook op andere vlakken kan je als vrijblijvende vrijwilliger bij ons terecht.

"Ik doe het voor het netwerk"

LOKO zkt geëngageerde m/v

Heb je organisatorisch talent voor grote evenementen zoals de beiaardcantus, Ithaka en de 24-urenloop? Wil je van Alma een beter studentenrestaurant maken en voor Veto betere fietsen vinden? Wil je meewerken aan kwaliteitsvol onderwijs?

Kom vrijblijvend naar onze infoavond :
17 april 2012, 20u, LOKO Centraal ('s Meiersstraat 5)
 of surf naar www.loko.be

V.l.n.v.z.: Inge Geerandyn, Rector Mark Waer - Foto by Evelien Claes

Kringencoördinator

Voorzitter

Vandenvoorzitter

Communicatie

International

Financieel beheerder

Sport

Cultuur

Academische raad

Studentenvoorzitter

Extern beleid

The Voice

Wij zijn ook steeds op zoek naar vrijwilligers, die naar eigen zin vrijblijvend een steentje bijdragen!

Voor meer informatie kan je surfen op www.loko.be, mailen naar loko@loko.be of gewoon eens langskomen op LOKO Centraal ('s Meiersstraat 5).

Met op de agenda van gisteren 2012 N.v.z.: Inge Geerandyn, LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven

BEN JE LOUTER NIEUWSGIERIG OF GEÏNTERESSEERD, DAN KAN JE OOK VOLGEN OP FACEBOOK ([HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/LOKOLEUVEN](https://www.facebook.com/LOKOLEUVEN)), WAAR REGELMATIG INFORMATIE VERSCHIJNT OVER ONZE ACTIVITEITEN, MAAR OOK OVER GEWONE INTERESSANTE OF NUTTIGE INFORMATIE VOOR DE STUDENT.

WE BEANTWOORDEN MET PLEZIER AL JE VRAGEN, OOK AL BEN JE GEWOON GEÏNTERESSEERD EN NIET ZEKER DAT JE JE WILT KANDIDAAT STELLEN VOOR EEN FUNCTIE!

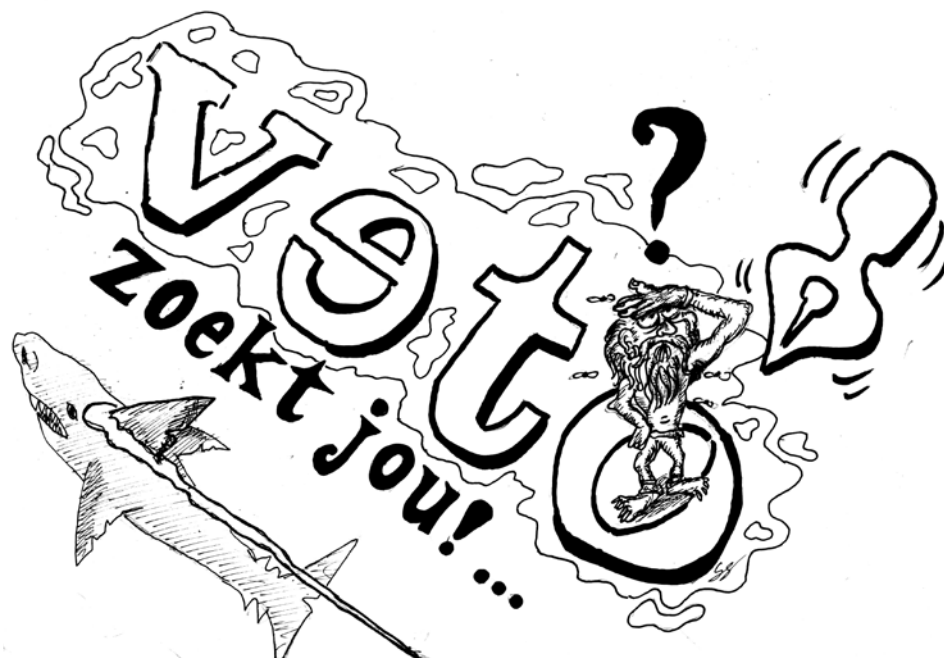
Vacatures Veto

Hoofdredacteur

De hoofdredacteur van *Veto* is bevoegd voor de dagelijkse werking binnen *Veto*. Hij/zij vertegenwoordigt *Veto* binnen LOKO, maar is ook het algemene aanspreekpunt voor mensen buiten *Veto*. Tevens zit hij de redactievergadering en redactieraad voor en vertolkt hij de meningen van beide vergaderingen naar de buitenwereld.

Verder is de hoofdredacteur bevoegd voor de interne communicatie en coördinatie, het opstellen van de onderwerpenlijst en het aantrekken en begeleiden van nieuwe medewerkers.

Kandidaturen moeten ten laatste tegen 2 mei 12u 's middags doorgemailed worden naar pieter@veto.be, vergezeld van cv en motivatiebrief. De verkiezingen zelf vinden plaats op vrijdag 11 mei om 16u. Het exacte verloop van de verkiezingen staat vermeld in het huishoudelijk reglement, dat opvraagbaar is via pieter@veto.be

Redactiesecretaris

De redactiesecretaris van *Veto* is de half-tijds betaalde kracht binnen *Veto* en ressorteert onder de hoofdredacteur. Hij/zij levert praktische ondersteuning aan de dagelijkse werking van *Veto*: de technische en concrete verwezelijking, de distributie, de postbedeling algemeen administratief en boekhoudkundig werk, enzovoort.

De redactiesecretaris is ook de verantwoordelijke uitgever van *Veto* en is samen met de hoofdredacteur mee bevoegd voor de interne communicatie en coördinatie, het opstellen van de onderwerpenlijst en het aantrekken en begeleiden van nieuwe medewerkers.

Kandidaturen moeten ten laatste tegen 2 mei 12u's middags doorgemailed worden naar pieter@veto.be, vergezeld van cv en motivatiebrief. De verkiezingen zelf vinden plaats op vrijdag 11 mei om 16u. Het exacte verloop van de verkiezingen staat vermeld in het huishoudelijk reglement, dat opvraagbaar is via pieter@veto.be

Solliciteren, hoe doe je dat?

“Jezelf verkopen op een eerlijke manier”

De Dienst Studieadvies van de KU Leuven organiseerde in het voorjaar tal van infosessies die de studenten wegwijs moesten maken in de verschillende sectoren van de arbeidsmarkt. Het leven is ook in de jobsector aan de rappen, maar wie de infoavonden gemist heeft, krijgt hieronder een zeldzame herkansing van Jan Herpelinck, adviseur voortgezette opleidingen en tewerkstelling bij de Dienst Studieadvies van de KU Leuven.

ELS DEHAEN

VOORAF

Veto: Hoe begin je?

Jan Herpelinck: «Solliciteren staat of valt met een goede voorbereiding. Het gaat erom te kunnen staven waarom jij een goede kandidaat bent om een bepaalde functie in te vullen. Het is een beetje jezelf verkopen op een eerlijke manier. Daarom is het belangrijk je af te vragen wat je te bieden hebt en waar je staat. Dat doe je het best nog voor je je brief en cv stuurt.»

Veto: Hoe belangrijk is je diploma daarbij?

Herpelinck: «Soms zijn werkgevers op zoek naar een specifiek diploma. Als je solliciteert om dokter te worden, zal je uiteraard een diploma geneeskunde moeten kunnen voorleggen. Maar in veel gevallen gaat het niet om het diploma op zich, maar om de vaardigheden die je uit zo'n opleiding hebt gehaald. Ga voor jezelf vooraf na wat die vaardigheden zijn en hoe jouw studietraject anders en beter is dan de collega's waarmee je bent afgestudeerd. Een masterproef of een stage geven jouw specifieke traject vorm en mag je dus zeker vermelden.»

«Sommige mensen gaan tijdens hun opleiding naar het buitenland, anderen blijven thuis. Sommige opleidingen bieden ver-

de culturele sector kan het dat er bijvoorbeeld gevraagd wordt naar je culturele tijdsbesteding.»

Veto: Hoe belangrijk is ervaring?

Herpelinck: «Veel mensen hebben het gevoel in een vicieuze cirkel terecht te komen. Wanneer ze afstuderen, hebben ze geen ervaring en omdat ze geen ervaring hebben, vinden ze geen werk om ervaring op te doen. Daarom is het belangrijk te beseffen dat ervaring niet noodzakelijk professioneel hoeft te zijn. Een werkgever zoekt niet alleen iemand die veel weet, maar ook iemand die kennis weet toe te passen in een praktische situatie. Stel bijvoorbeeld dat jij tijdens je opleiding veldwerk hebt gedaan voor je thesis, of je hebt vaak nauw samengewerkt bij allerlei groepswerken. Zulke vaardigheden zijn even relevant als professionele ervaring.»

«Naast ervaring en opleiding is het belangrijk na te denken over je persoonlijkheid. Wat voor iemand ben je? Wat vind je belangrijk? Ben je eerder iemand die heel plichtsbewust zaken gaat afhandelen? Kun je eenvoudig sociaal in groep functioneren? Bij je voorbereiding is het belangrijk ook daarover na te denken. Eventueel kun je al wat vacatures bekijken of jobinfodagen bezoeken om na te gaan wat je precies zoekt, zonder dat je er al meteen voor moet solliciteren.»

nis van het Frans "degelijk" te noemen, zou je kunnen vermelden dat je een cursus hebt gevolgd aan het Centrum voor Levende Talen.»

«Een cv dient vaak als een eerste preselectie. Niet iedere kandidaat zal worden uitgenodigd voor een interview. Maar ook op het moment dat je wordt uitgenodigd voor een gesprek, is een cv belangrijk. Je kunt een aantal vragen over je cv verwachten, zorg dus voor een volledig overzicht. Waarom koos je voor een bepaalde richting? Waarom ben je naar het buitenland gegaan? Stel bijvoorbeeld dat je enthousiast over je masterproef kunt vertellen, lok daar dan vragen over uit door het prominent op je cv te zetten.»

zou je je dus vooraf al een beeld van kunnen vormen. Maar sommige vragen zullen nieuw zijn, want een gesprek is interactief. Het is geen ramp als niet elke vraag perfect beantwoord is.»

«De fout die veel sollicitanten maken, is een sollicitatiegesprek vergelijken met een examen. Op een examen heb je goede en slechte antwoorden, op een sollicitatiegesprek niet. Als je op een examen de eindtermen haalt, ben je geslaagd. Op een gesprek zoekt men naar de kandidaat die het meest beantwoordt aan een profiel. Dat is niet noodzakelijk de beste kandidaat. Soms is een kandidaat overgekwalificeerd en vermoedt de werkgever dat hij niet lang zal blijven. Dan kan een

waarom zou je een job willen waarvoor je niet geschikt bent?»

«Je moet jezelf daarom niet onderuit halen, je moet gewoon eerlijk zijn. Stel dat je één of zelfs meerdere bisjaren had. Kom daar eerlijk voor uit, in plaats van gaten te laten in je cv, die je dan op het gesprek niet kunt motiveren. Een minder perfecte studieloopbaan lijkt misschien niet aantrekkelijk voor werkgevers, maar kan ook getuigen van doorzettingsvermogen na een trage start. Elke negatieve eigenschap zal voor een bepaalde functie ook positief zijn.»

«Een vacature is vaak een ideaalbeeld. Werkgevers investeren veel in opleiding. Als je je bewust bent van een werkpunt,

Archiefoto (Sophie Verreyken)

SOLLICITATIEBRIEF

Veto: Hoe verschillen een cv en een sollicitatiebrief van elkaar?

Herpelinck: «Een cv is geen brief, maar een zakelijk overzicht. Op twee pagina's geef je redelijk sec een overzicht weer dat in één oogopslag weergeeft wat je achtergrond is. Een sollicitatiebrief geeft aan waarom net jij aan het gezochte profiel beantwoordt. Het is eigenlijk de versmelting van je cv en de vacature. Je zet enkele elementen extra in de verf. Vaak begin je met een inleiding waar je uiteenzet hoe je de vacature op het spoor bent gekomen. In het middenstuk zet je uiteen waarom de vacature je interesseert en die aansluit bij je cv. In het slot geef je aan dat je eigenlijk nog meer zou kunnen vertellen in een mogelijk sollicitatiegesprek.»

SOLLICITATIEGESPREK

Veto: Wat kun je verwachten op je sollicitatie?

Herpelinck: «Er zijn verschillende soorten tests die werkgevers afnemen om de geschikte kandidaat te vinden, maar in bijna elk geval zal er vroeg of laat een

minder gekwalificeerde sollicitant toch een betere kandidaat zijn.»

Veto: Mag je vragen stellen op een sollicitatiegesprek?

Herpelinck: «Een sollicitatie is een tweerichtingsgesprek. Uiteraard wil de werkgever weten of je een goede kandidaat bent en heeft die een aantal vragen. Maar ook jij als sollicitant hebt een aantal vragen. Is dit wat ik zoek? Heb ik hier vijf jaar voor gestudeerd? Is dit de richting die ik wil uitgaan? Zelf vragen stellen wordt vaak gezien als een teken van betrokkenheid. Je toont daarmee aan dat je hebt nagedacht over wat de job

mag je dat toegeven. Als je bereid bent te groeien, zijn veel bedrijven bereid je die kans te geven. Als de vaardigheid die je ontbeert essentieel is voor de job, was het misschien geen vacature voor jou.»

Veto: Hoe belangrijk is een eerste indruk?

Herpelinck: «Een eerste indruk is ontzettend belangrijk. Ze zeggen niet voor niets "you never get a second chance to make a first impression." De eerste vraag is meestal de vraag om je even kort voor te stellen, de essentie van je cv te verwoorden. Dat kun je voorbereiden.»

“Een sollicitatie is een tweerichtingsgesprek”

inhoudt.

Veto: Mag je je slechte punten verdoezelen?

Herpelinck: «Een sollicitatie is een verkoopsgesprek, maar je hebt er alle belang bij je voor te

«Op het einde wordt er vaak gevraagd of er nog vragen zijn. Zorg dat je op dat moment vragen hebt, al was het maar naar het verloop van de verdere selectieprocedure of naar het moment waarop je antwoord op de sollicitatie mag verwachten. Dat toont een zekere betrokkenheid en interesse.»

«Tot slot: lichaamstaal is belangrijk. Probeer daar vooral jezelf in te zijn, maar vergeet geen oogcontact te maken. Blijf vooral rustig en bedaard om ook non-verbaal je boodschap te ondersteunen.»

“Ervaring hoeft niet professioneel te zijn”

sollicitatiegesprek volgen. Enkele standaardvragen, zoals een vraag naar je goede en slechte punten, zullen vaak terugkomen. Daar

stellen zoals je bent. Op je gesprek ben je misschien een voldoende goede toneelspeler en val je niet door de mand, maar

“Op een

sollicitatiegesprek heb je geen goede en slechte antwoorden”

schillende majors en minors aan. Waarom koos je de ene major en niet de andere? Waarom koos je voor een bepaald keuzevak? Dat zijn keuzes die je tijdens je studietraject hebt gemaakt en die maken je uniek. Je moet natuurlijk niet al je keuzevakken vermelden op je cv, maar als iets aansluit bij de jobomschrijving, haal dat dan aan in je motivatiebrief.»

Veto: Hoe belangrijk is vrijwilligerswerk?

Herpelinck: «Vrijwilligerswerk brengt je ook vaardigheden bij. Het klassieke voorbeeld is een jeugdbeweging. De organisatorische vaardigheden die een functie als leider je heeft bijgebracht, kunnen iets zijn dat je op een gesprek naar boven brengt. Bij een job in

CV

Veto: Hoe pak je het aan eens je de voorbereidende stappen hebt gezet?

Herpelinck: «Op dat moment moet je alle informatie vertalen naar een cv en een motivatiebrief die je kunt opsturen. Een cv biedt een zakelijk overzicht, een sollicitatiebrief legt klemtonen en geeft aan waarom je voor een specifieke functie kiest. De meeste werkgevers zijn geïnteresseerd in gelijkaardige informatie, zoals persoonsgegevens, opleiding, talenkennis, enzovoort. Daarbij is het opnieuw belangrijk aan te geven wat jouw traject anders maakt. Je schetst een beeld van jezelf. Probeer je vaardigheden te objectiveren. In plaats van je ken-

Werken in het buitenland |

Artsen zonder Grenzen

“When I was just a little girl, I asked my mother: “What will I be?”” begint een alombekend oud liedje. Vraag dit aan onwetende, filosofische kleuters en je krijgt gauw antwoorden als astronaut, dokter en held. Veel levenservaringen en obstakels later komt het merendeel van de bevolking er achter dat praktische bezwaren ons er toch toe aanzetten om voor een nine-to-fivejob te kiezen. Niet zo bij Dimitri Eynikel. Hij koos voor een job als projectcoördinator bij Artsen zonder Grenzen.

IRIS JIANG

Veto: *Het lijkt geen evidente keuze, werken bij Artsen zonder Grenzen. Dit is meer dan een job alleen. Hoe bent u in deze organisatie gerold?*

Dimitri Eynikel: «Ten eerste is mijn motivatie van altruïstische aard. Verontwaardiging over een situatie en de wil om hulp te bieden hebben mij aangezet tot mijn keuze. Daarnaast zijn er mijn studies. Ik heb geschiedenis en internationale relaties gestudeerd en een jaar op de logistieke dienst van een bedrijf gewerkt. Deze voorkennis heeft me er dan toe aangezet om te solliciteren voor een job als logistiek medewerker. Promoties hebben me zo gebracht tot projectcoördinator. Voor iemand die geschiedenis gestudeerd heeft, is het enorm boeiend om de geopolitiek ter plekke mee te maken. Daarbij is er ook de avontuurlijke kant van het werk, mensen waarmee je in aanraking komt die je anders nooit zou ontmoeten en de vele ervaringen die je opdoet.

Veto: *De taferele die ons binnenvallen bij de gedachte aan Artsen zonder Grenzen zijn van roekeloos heroïsche aard. Bevestigt uw werk dat?*

Eynikel: «Voor je op missie vertrekt is er een hele procedure die er aan vooraf gaat, gaande van gesprekken tot opleidingen. Artsen zonder Grenzen is een organisatie die al meer dan dertig jaar bestaat en er in geslaagd is in de moeilijkste situaties, moeilijkst doordringbare gebieden te werken. Roekeloze missies bestaan

lijkt zal er altijd een risico zijn, maar dat wordt zo veel mogelijk gereduceerd. Daar komt ook bij dat je zelf kiest welke missie je

lingenkampen op te zetten voor mensen wiens huis vernield was. Normaal gezien verrichten we meer medisch werk. Mijn tweede

“Een relatie onderhouden is zwaar”

aanvaardt en weet je ook hoe lang je daar aanwezig zal zijn.

Veto: *Ondertussen heeft u uw derde missie achter de rug. Hoe ziet zo'n missie eruit?*

Eynikel: «Mijn eerste missie duurde drie maanden en vond plaats in Haïti. Het was een atypisch project, een noodmissie. Het was onze taak om vluchte-

missie was in een ziekenhuis in Afghanistan en duurde zes maanden. Mijn taak bestond er in om er mede voor te zorgen dat alles geïsoleerd liep in het ziekenhuis, om te zorgen voor communicatiemateriaal, vervoer, proper water en medicijnen. Het beeld dat we allemaal in hutjes ter plekke slapen is ook overroepen, zulke missies

RELATIES

Veto: *Zo lang vertoeven in het buitenland drukt waarschijnlijk zijn stempel op uw sociale relaties hier in België.*

Eynikel: «Het is inderdaad niet gemakkelijk. Je weet niet of je weggegroeid bent van je vrienden wanneer je terugkomt na zoveel maanden. Een relatie hebben is ook zwaar, daarom ben ik ook regelmatig in België om tijd met mijn vriendin door te brengen. Het is een evenwichtsoefening. Mijn werk wordt niet alleen door mij, maar ook door hen gedragen. Voor ik vertrek houd ik gesprekken met mijn familie, mijn vriendin en Artsen zonder Grenzen. Ieders geluk speelt een rol bij mijn keuze voor het vertrekken op missie. Of ik ooit toe

duis niet. Er zijn strategieën om veiligheid te garanderen. Natuur-

Artsen zonder Grenzen

“Ik doe dit uit verontwaardiging en om hulp te bieden”

bestaan wel maar zijn meestal van korte duur. Doorgaans is er accommodatie voorzien en slaap je in gewone huizen. Na elke missie keer ik terug naar België en werk ik op het bureau van Artsen zonder Grenzen, of doe ik een uitzendjob.

ben aan stabiliteit weet ik nog niet. Een gewoon leven trekt me niet zozeer aan. Er mag wat adrenaline zitten in mijn werk. Ik ben ook erg gedreven en gooi me graag volledig in een uitdaging. Ik zie wel waar ik terechtkom binnen zoveel jaar.

Pas afgestudeerd | De jacht op de ideale job

De afstuderende student wordt vaak om de oren geslagen met vragen en commentaar als: “Wat zijn de plannen voor volgend jaar? Hoe zit het met werk zoeken? Daar moet je wel eens werk van maken!” Tijd om aan de jobhunt te beginnen.

EVELIEN MORREEL

Het voorbereidende werk – naar infosessies gaan, websites en tips verzamelen – had ik al achter de rug. Het solliciteren kon beginnen. Of tenminste: dat dacht ik. Want, wat zijn nu eigenlijk mijn ambities, mijn sterke en zwakke kanten en welk beroep is ideaal voor mij? Een reeks persoonlijkheidstests moest me daarop een antwoord bieden. Hoewel de vragenlijsten me niet

altijd even nuttig leken – “Heb je al eens een fietsband opgepompt?” – zette ik dapper door. Het moeilijke werk uitstellen is immers altijd mijn sterkste kant geweest. Het resultaat was een profiel dat min of meer overeenstemde met wat ik al over mezelf wist.

Mijn volgende taak was me in de zee van vacaturesites storten en vervolgens een oogverblindend curriculum vitae versturen. Helaas zag mijn bestaande cv er

niet zo flitsend uit en de volgende uren gingen voorbij met het zoeken naar een mooi cv-voorbeeld en met me suf piekeren over wat ik er nu wel of niet zou inzetten. Vermeld je bijvoorbeeld dat je met Excel kunt werken als je dat eigenlijk maar één keer hebt gedaan? Hoe relevant zijn die hobby's en vorige studentenjobs? Er is me altijd gezegd dat je jezelf moet verkopen en dat je mag overdrijven, dus zet ik er maar meteen bij dat ik ook een beetje Italiaans versta.

MOJITO

Ondertussen brandden we een kaarsje voor mijn jobsearchnote

die, onder begeleiding van tromgeroffel, haar eerste cv en motivatiebrief doorgestuurd heeft. De moed zinkt me een beetje in de schoenen, maar deze eerste overwinning moet gevierd worden met een mojito en een lekker gerechtje van Jeroen Meus. Misschien moet ik ook nog koken aan de hobby's op mijn cv toevoegen? Mijn cv is eindelijk klaar om verstuurd te worden, maar nu blijken er geen geschikte vacatures te zijn voor de bedrijven waarbij ik wil werken. Ik zou spontaan kunnen solliciteren, maar dan beland ik waarschijnlijk tussen de onbeantwoorde mails. Ik besluit dan maar

om later mijn connecties aan te spreken.

De vacatures en hun onduidelijke Engelse benamingen doen me duizelen en de mojito ontnemt me de moed om ze verder te ontcijferen. Enigszins teleurgesteld met het resultaat van de jacht – een profiel van mezelf en een mooi cv, maar geen enkele brief verstuurd – besluit ik het hier voorlopig bij te laten. Die nacht droom ik over een carrière als opschepper in de Alma en nadat ik in angstzweet ben wakker geschrokken, neem ik me nogmaals voor om maar eens grondig werk te maken van die jobhunt.

IETF Wina | Vat vol verrassingen

"All the world's a stage." Of toch zeker De Koelisse en de Zwartzusterkapel. Voor de achtste keer vindt daar namelijk het Interfacultair Theaterfestival plaats. Nog tot 10 mei nemen 10 kringen het tegen elkaar op. Streng maar rechtvaardig laat Veto wekelijks zijn licht schijnen op de geziene voorstellingen. Deze week: Wina.

FRANK PIETERMAAT

Betreden op eigen risico. Het program-maboekje van de Winezen waarschuwt ons nog voor we goed en wel plaats hebben genomen in de zaal, die voor de première aardig volgelopen is. Ondertussen begint een jongen, helemaal gekleed in het groen, als een gek een krop sla te eten en verdedigt hij zijn bijeengeraapte voedselvoorraad. Toegegeven, we begrijpen er niets van. Wanneer wij een kleine twee uur later de zaal verlaten, zijn we echter helemaal mee.

Het verhaal vertelt immers over een dorp in gevaar. Mensen veranderen een voor een in rinocerossen, neushoorns in *code language*, die de stad bestormen en de grootste terreur aanrichten. Ondanks geruststelling van de logicus (laat angst niet overwinnen, de rede wint altijd), verkeren de mensen in grote paniek. Wanneer iemands poes vertrappeld wordt, wordt de hele kwestie tot in het absurde toe teruggebracht op rassenhaat.

Absurdisme viert hoogtij

Het tweede deel is minder luchtig. Bijna niemand kan nog de roep van de vrije natuur weerstaan, behalve protagonist Berenger, die zich weigert over te geven. Tussen het acteren door lopen de rinocerossen brullend door de zaal. Angstig beginnen we om ons heen te kijken, want opduiken doen ze langs alle kanten. Waren we maar in het midden van de zaal gaan zitten.

MONTY PYTHON

Toegegeven, wij hebben ons geen seconde verveeld. Humor is zonder twijfel de grootste troef, te merken aan het regelmatige gelach in de zaal. Doorheen de hele voorstelling viert het absurdisme hoogtij, iets waarover u ons zeker niet hoort klagen. Bij wijlen worden flarden Monty Python in ons geheugen opgefrist. De discussie of het nu een Afrikaanse of Aziatische rinoceros is, afhankelijk van het aantal hoorns, dan wel 1 of 2, brengt ons meteen terug bij *Monty Python & The Holy Grail* met de zwaluw-discussie: "Suppose it's an African swallow carrying a coconut?"

Los van de vele absurde discussies, is ook het geniaal geïmproviseerde journaal met Freek Braeckman een hoogtepunt. Zeker wanneer minister van Binnenlandse Zaken Mia Hoornaert (*wink, wink, nudge, nudge*) te gast is. Het is zulke subtiele humor, die regelmatig terugkeert, die ook de aandacht van het publiek erbij houdt, voor zover dat nog nodig was.

Het verhaal wordt daarnaast gespeeld in een zeer aangenaam tempo. Hectiek, zoals de massahysterie op het dorpsplein bij de eerste aanval van de rinocerossen, maakt naar het einde toe plaats voor de overpeinzingen van Berenger, die hardnekkig vasthoudt aan zijn menselijk bestaan. Na een zeer amusante opvoering trekken wij opnieuw de nacht in. Absoluut een kanshebber voor een of meerdere prijzen.

MICHAËL PAS

Waar voor je geld in theater

Simon Leclercq

Vorige week ging "Hebzucht", de nieuwste voorstelling van Braakland /ZheBilding, in première. Het stuk speelt zich af in de hoogste regionen van de economische wereld tijdens de recentste bankencrisis. Michaël Pas speelt een achterbakse managing director, een badass Don Quijote op speed, en deed ons op slag Kulderzipken vergeten.

MARIJKE VAN GEEL

Veto: *Het heeft eigenlijk nog lang geduurd voor iemand op het idee kwam om een voorstelling over de bankencrisis te maken.*

Michaël Pas: «Er is natuurlijk wat afstand nodig om er naar te kunnen kijken. Toen de crisis volop bezig was, wist niemand nog waar zijn hoofd stond, inclusief die CEO's. Sindsdien zijn de journalisten beginnen zoeken en kijken hoe het is kunnen gebeuren.»

«Het verhaal is nog niet uitverteld. Griekenland en Spanje zijn nu aan het afzien, en misschien wij binnenkort, dat weten we nog niet. Deze voorstelling maakt ook niet de ultieme eindbalans op van de bankencrisis. Ze suggereert op het einde dat de kinderen in de toekomst over 2008 zullen leren zoals wij over de Tweede Wereldoorlog leerden.»

KINDERSPEL

Veto: *Zou "Hebzucht" de eerste in een hele reeks voorstellingen over de bankencrisis kunnen zijn?*

Pas: «Toen ik met theater begon, ongeveer 25 jaar geleden, werden er heel weinig dingen gemaakt over de actualiteit. Theater was toen toch veel meer bezig met kunst voor de kunst, fantasie, verbeelding. Nu zijn mensen ook geïnteresseerd in stukken die ergens over gaan. Op zich is dat heel goed, dat is ook een functie van theater. De stukken van de Grieken en Shakespeare gaan ook over de dingen die de mensen toen bezighielden.»

«Ik ben benieuwd of mensen hier *en masse* gaan komen naar kijken. Ik vermoed van wel. Het is interessant, wie weet is het een soort van crisisverschijnsel dat mensen

naar het theater gaan met de idee van "het moet iets opleveren". Ik zou dat niet eens erg vinden, het zou een goede positionering van theater zijn. We wilden geen documentaire maken, we hebben geprobeerd om een

artistieke, muzikale meerwaarde te creëren.»

Veto: *Heeft u zich hard moeten inwerken in de economische materie?*

Pas: «Ik kom van ver, ik ben begonnen met *Economie voor Dummies*. Daarnaast heb ik ook Peter Mertens' *Hoe durven ze?* gelezen. Onze regisseur is er natuurlijk al langer mee bezig. Hij heeft ons ook los van het stuk heel goed uitgelegd wat er is fout gegaan met de *subprime* leningen, die CDO's en CDS's. Uiteraard zijn wij daar dus ook naartoe moeten groeien. De meeste acteurs die ik ken blinken niet uit in economische inzichten.»

«Ik hoop dat de voorstelling de zaken wat inzichtelijker maakt. Bankiers en beleggers laten uitschijnen dat het allemaal heel complex is. Dat is eigenlijk helemaal niet zo. Er zijn leningen verkocht aan mensen die dat niet konden betalen, en dat is doorverkoofd en doorverkoofd. De bankiers hier investeerden in dingen die ze niet kenden. Eigenlijk is het kinderspel, toch? Wij willen tonen dat het dus niet zo ingewikkeld is, maar dat hebzucht en de drang om groter te worden, je blind kan maken. Als er één iemand echt goed had gekeken, zou die hebben doorgehad dat een simpele bus-

chauffeur uit Ohio nooit een gigantische villa kan kopen, hij kan dat nooit afbetalen.»

«Dat hangt ook samen met de heersende mentaliteit. *Be a winner*, meer hebben dan iemand anders, sneller zijn, harder gaan, meer risico. Dan krijg je een machosfeer. Dat is een redenering die gedoemd is om vast te lopen. In *Hebzucht* wordt letterlijk gezegd "de grootste zijn is een goede strategie". Je moet dus de andere opeten, andere bedrijven opkopen of je wordt zelf opgekocht. Dat is een filosofie die niet vol te houden is. Niet iedereen kan groter worden.»

"Ik ben begonnen met Economie voor Dummies"

VERBEELDING

Veto: *Hoe hard blijft uw Kulderzipkenrol u achtervolgen?*

Pas: «Het is normaal dat heel veel mensen mij daarmee associëren. Voor heel veel mensen staat die reeks voor hun jeugd. Ik vind dat helemaal niet erg. Als het iemand kan overtuigen om toch maar eens te gaan kijken naar dat stuk over die banken want Kulderzipken doet mee, is dat mooi meegenomen.»

«*Kulderzipken* is zo leuk omdat het nooit gemaakt is met het idee van "dat is maar voor kinderen". Er deden alleen maar topacteurs mee, en nu spreek ik niet voor mezelf. *Kulderzipken* werd gemaakt met de idee dat het goed moet zijn, want wij willen toch niet dat kinderen naar slechte tv kijken. Je kan je afvragen of dat nu nog voor alles geldt.

«Er wordt nu vaak geprobeerd om kinderen te behagen door tv te maken die lijkt op hun wereld. Wij creëerden onze eigen wereld en trokken de kinderen daar naartoe, en daarom denk ik dat er nu nog steeds over gesproken wordt. Je bent een half uur in een andere wereld. Verbeelding moet zijn plaats blijven behouden.»

"Hebzucht" door Braakland/ZheBilding, nu op tournee. Check www.braakland.be

Among the multitude |

Size does matter

Simon Leclercq

De backstage van STUK zal deze week zwaar op de proef gesteld worden. Voor "Among the Multitude" zocht kunstenaar David Weber-Krebs een zeventigtal Levenaars die mee de grens tussen toeschouwer en performer wilden aftasten en zich wilden overgeven aan de kracht die uitgaat van een groep. Tijdens de paasvakantie werd er duchtig gerepeteerd. Veto stond erbij en keek ernaar.

MARLIJKE VAN GEEL

Wij vielen binnen tijdens de briefing voor de doorloop. Meteen viel op dat *Among The Multitude* van een geheel andere proportie is dan een standaard performance. De regisseur, David Weber-Krebs, staat vooraan, omringd door zijn meute coaches. In de zaal zit een zestigkoppig publiek te luisteren naar hun aanwijzingen. Zinsneden als "dat is toch niet de slang hé", "lijnen stappen" en "de balans en het mierennest" vliegen in het rond en worden alleen door ons op een grinniken onthaald.

Wat we daarna te zien krijgen laat zich moeilijk in één zin omschrijven. De groep lijkt zich voort te bewegen in patronen, maar het is moeilijk om daar vat op te krijgen. Ze deint uit en krimpt, is traag en snel, luid en stil. Bij momenten moesten wij denken aan het *notorious* spel genaamd "dirigentje", waarbij een groep kindertjes elkaar imiteert en een buitenstaander moet raden wie de verandering triggert.

Dan weer doemden beelden op van animaties tijdens de les chemie waarbij moleculen sneller of trager bewogen afhankelijk van allerlei factoren. Weber-Krebs licht toe. "Ik was geïnteresseerd in het betrekken van de toeschouwer. Ik wilde onderzoeken wat het verschil is tussen de situatie van een toeschouwer van een film en die van een performance. Het idee was om evenveel mensen op het podium te zetten als er in de zaal toekijken, zodat er een spiegeleffect ontstaat."

Zijn experiment bracht Weber-Krebs bij nog een andere kwestie. "Wanneer ontstaat een groep, wanneer ontstaat een afsplitsing? Wat is de kracht van het constante evolueren van een vorm die nooit gefixeerd is? Dat zijn mijn uitgangspunten", aldus de kunstenaar. Voor het project werkte Weber-Krebs met een mix

van amateurs en professionals. "Idealiter werken wij met drie soorten performers: amateurs die wel graag met theater of performance bezig zijn, professionals, en dan ook mensen die niet spontaan naar theater zouden komen of er helemaal niet mee bezig zijn. Die laatste groep is wel moeilijker om te vinden en te overtuigen. So wieso vergt deelnemen aan dit project een groot engagement. Wij repeteren maar negen keer, maar wel intens." Deelnem-

ster Barbara T'Jonck kan dit alleen maar beamen. Het zijn intensieve dagen. "Vandaag repeteerden we acht uur, en morgen weer. Dan komen de voorstellingen. Maar de groepssfeer maakt veel goed."

SUCCES

De grote omvang van de groep vergt uiteraard wel wat van de organisatie. Wat echter het moeilijkst is, volgens Weber-Krebs, is dat je door de manier van werken, die weinig vastgelegde choreografie bevat ook moeilijk mooie stukken kan hernemen. "Je kan niet zeggen van "Dat doen we nu nog een keer, en als jullie dat drie keer doen, kunnen jullie het." Dat is heel moeilijk. Ik wil iets sturen, maar er gebeurt zo veel dat het niet mogelijk wordt om dingen vast te leggen. Elke voorstelling zal dus ook anders worden."

Hoewel de eigenlijke voorstellingen nog moeten komen, is Weber-Krebs nu al

tevreden over het project. "Het is een project dat als idee al een succes is omdat het al die mensen bij elkaar brengt. Als kunst moet het dan nog bewezen worden, maar wat wij met de mensen beleven is wel heel sterk. De eigenlijke performance is maar een klein aspect van het kunstwerk."

"STUK koos mij omdat het ook achter mijn idee stond om zo veel mogelijk verschillende mensen in dit project te betrekken, wat niet eenvoudig is. Ik weet dat het niet zo toegankelijk is. Wij vroegen de deelnemers om hun vrienden mee te nemen, maar zij zeiden dat het niet zo makkelijk is om te verkopen. Het enige pro-argument dat zij vaak konden aanvoeren, was zeggen dat zij zelf meededen."

Among The Multitude kan je zien op wo 18, do 19, za 21 en zo 22 april in STUK, www.stuk.be

Simon Leclercq

Bookers (?) | The Catcher in the Rye

Bookers is een programma van Radio Scorpio dat naar eigen zeggen lijnen trekt tussen literatuur en muziek en daar kanttekeningen bij maakt. In het tweede semester gaat Veto de literaire samenwerking aan. Deze week spraken wij met professor Theo D'haen, kenner van de Amerikaanse literatuur en Hermans Brusselmans, Vlaams schrijver en liefhebber van J.D. Salinger, over *The Catcher in the Rye*.

ANNEKE SALDEN EN JELLE DEHAEN

Theo D'Haen: «*The Catcher in the Rye* was een bijbel voor een generatie. Het verschilde sterk van andere werken in zijn tijd. Na de oorlog debuteerden de meeste auteurs met het soort heroïsche oorlogsboeken. *The Catcher in the Rye* is in dat opzicht helemaal anders.»

«Holden Caulfield, het hoofdpersonage, past binnen een Amerikaanse traditie waarvan Huckleberry Finn het bekendste voorbeeld is. Het zijn personages die zich afkeren van de beschaving en authenticiteit zoeken. De omstandigheden zijn wel anders: Finn kan aan het einde van het boek ontsnappen, hij trekt de wildernis in, naar het nog niet geciviliseerde Amerika, vanuit een verlangen naar een natuurlijke staat. Maar Holden Caulfield kan niet weg. Aan het einde van het boek blijkt dat hij is opgenomen in een gesticht en dat hij een therapeutisch geschrift aflevert. Caulfields verzet is gedoemd te mislukken: alle mensen waarmee hij in aanraking komt, zeggen dat hij moet opgroeien. Je weet dat Holden geïncorporeerd zal worden door de maatschappij.»

«*The Catcher in the Rye* is geschreven in het begin van de jaren '50, de jaren van Truman en Eisenhower. Amerika heeft op dat moment de onbetwiste heerschappij van de wereld in handen, al voelt het enige druk van de Sovjet-Unie. Het is een periode van groot conformisme. Holden woont zelf in New York, vermoedelijk op Fifth Avenue in een bijzonder duur appartement. Hij behoort tot de prototypische middenklasse van New York, een middenklasse die als maatstaf gold in het Amerika van na de Tweede Wereldoorlog.»

«Het boek sloeg toen het verscheen in als een bom. Net zoals bij Huckleberry Finn werd het bijna als heiligschennis ervaren; het zette het bestaan van een allesbestierende godheid op de helling. Het boek stelt vrijwel alles in vraag. In dat opzicht zijn er vele parallellen met het Europese existentialisme van die tijd. Als je werk als *L'Étranger* van Camus ziet, dan merk je ook daar een klemtoon op het arbitraire en een zoektocht naar het authentieke leven. Het boek raakte een snaar bij latere Beats. Bij mensen als Kerouac maar ook Truman Capote, merk je altijd weer

“Een van de thema's is het gevoel van isolatie, verlorenheid” (Fotograaf E. Nelissen)

dat ene verlangen: hoe kan ik een authentiek leven leiden?»

«In dat opzicht is *The Catcher in the Rye* een heel erg Amerikaans boek dat misschien minder Europese jongeren aanspreekt. Het draait rond heel Amerikaanse waarden: *be yourself*, doe je eigen ding. Het is

een bijna anarchistisch boek maar dan in de Amerikaanse zin van het woord. Enerzijds is er dat gigantische conformisme, anderzijds is er een grote behoefte aan individualisme. Ik vergelijk dat altijd met het dragen van jeans. Dat is een teken van non-conformisme, want je draagt geen pak of nette kleren, maar tegelijkertijd draagt iederéén een jeansbroek.»

«Het is ook een boek dat je waarschijnlijk in een bepaalde fase van je leven moet lezen. Het spreekt vooral jongeren aan, zeker twin-

het een zekere opstandigheid kan stimuleren. Holden Caulfield zit in een gesticht. Hij heeft nog niets bereikt en in de ogen van anderen vergooit hij zijn leven. Maar uit het boek blijkt dat Holden net de maatschappij onrechtvaardig vindt. Hij heeft innerlijke redenen om ontevreden te zijn. Dat kan eventueel mensen die zich ongemakkelijk voelen in de maatschappij sterken in hun idee dat het aan de wereld ligt.»

Veto: *Wat is de rol van de zonderlinge figuur van de schrijver?*

D'Haen: «Salinger is een mythisch figuur geworden. Hij leefde helemaal afgezonderd en heeft ook getracht alle biografieën tegen te houden. Maar nu beginnen we te ontdekken dat hij in dezelfde tegenspraak als Holden Caulfield gevangen zat. Hij had het moeilijk met conformisme maar tegelijkertijd leidde hij naar verluidt een erg geregeld leven. De ontluistering van de figuur Salinger zal nu wel beginnen door het verschijnen van biografieën: we leven nu eenmaal in een tijd waar helden afgebroken moeten worden.»

HERMAN BRUSSELMANS

Herman Brusselmans staat bekend als een van de Belgische schrijvers die enorm door Salinger geïnspireerd werd.

Brusselmans: «Ik heb *The Catcher in the Rye* op mijn achttiende gelezen. Het gaf mij een klap van de hamer en was een van de boeken waardoor ik schrijver wou worden. Het is sowieso een speciaal boek. Het is grappig en speelt zich af in New York, wat aantrekkelijk was voor een boerenpummel van het platteland zoals ik. Daarnaast was een zestienjarige puberjongen die alles *phony* vindt en wilt revolteren bijzonder herkenbaar. Die herkenning is nu misschien minder dan toen. Maar - en dat is de kracht van klassiekers - die zestienjarige blijft een algemene uitstraling hebben. Bij de jongen die de wereld maar niets vindt, kan ik me nog steeds iets voorstellen.»

Veto: *Vaak wordt gezegd dat u bijzonder beïnvloed bent door *The Catcher in the Rye*.*

Brusselmans: «*Prachtige Ogen*, mijn tweede boek, was een pastiche op, maar ook een eerbetoon aan *The Catcher in the Rye*. In het begin van mijn carrière was het een grote invloed, maar na zestig boeken ga je wel op je eigen manier schrijven. Er is wel altijd iets blijven hangen. Zo noem ik mijn vrouw in mijn boeken Phoebe, naar het zusje van Holden Caulfield. *The Catcher in the Rye* was echter niet het enige boek van Salinger. De dialogen in *Nine Stories of Franny and Zooey* hebben mij ook beïnvloed, maar dat merk je minder.»

«Ik heb *The Catcher in the Rye* in het verleden vaak herlezen, al is dat de laatste jaren minder. Ik ontdekte er steeds nieuwe dingen in, maar nu ken ik het vrijwel vanbuiten. Misschien zal ik het in de toekomst nog lezen, maar er moet eerst wat tijd overheen gaan.»

IETF VRG | Come fly with me

"All the world's a stage." Oftoch zeker De Koelisse en de Zwartzusterkapel. Voor de achtste keer vindt daar namelijk het Interfacultair Theaterfestival plaats. Nog tot tien mei nemen tien kringen het tegen elkaar op. Streng maar rechtvaardig laat Veto wekelijks zijn licht schijnen op de geziene voorstellingen. Deze week: VRG.

WOUTER POUSEELE

Back to the sixties met het toneelstuk, maar echt swingen deed het voor ons niet. Het verhaal is wel van een plezierige eenvoud. Charmeur Bernard zit er warmpjes in en heeft drie verloofdes, alle drie airhostessen. Hij feliciteert zichzelf graag met zijn snoezige aanwinsten.

Door de lancering van een nieuw type Boeing raken de dienstroosters van de dames echter zodanig in de war dat ze op hetzelfde tijdstip bij Bernard dreigen te arriveren.

Het script van vijftig jaar oud ligt mijlenver achter op de tijdsgeest van nu.

Door het overdonderende aanbod aan Amerikaanse comedyseries, zijn we volop snelle, snedige en sarcastische humor gewend. Toch is het op zijn minst verfrissend om eens een aflevering van *The Big Bang Theory* te ruilen voor een avondje theater.

Meer nog dan op het scherm, staat op de Bühne alles in het teken van doseren. Hier gaat *Boeing Boeing* de mist in. Het stuk komt traagjes op gang en wordt soms een tikkeltje te braaf, dan weer iets te rommelig gespeeld.

De dialogen duren ook vaak te lang. Dat sputterende tempo werkt verveling in de hand en had verholpen kunnen

worden door meer pauzes en een strakker regie.

TURBULENT LIEFDESLEVEN

Anderzijds vliegen de teksten vlotjes heen en weer en zit de mimiek van de meeste acteurs snor. Bernard en zijn oude schoolkameraad Robert worden uitstekend vertolkt en de rollen van hostessen Janet, Jacqueline en Friedel worden bijna perfect neergezet.

Enkel de huismeid steekt wat tegen, maar dat is zowaar de bedoeling. In YouTube-filmpjes uit de jaren zestig krijgt ze op dezelfde manier gestalte, namelijk als een irritante en bemoeizieke huishoudster. Toch is het een beetje genderverwardend dat de oude vrijster gespeeld wordt door een man die een schort draagt met de *David* van Michelangelo.

De stewardessen tillen alles naar een hoger niveau en kennen op het podium

een zeker glamourgehalte. De Franse Jacqueline lijkt zelfs recht uit ABC's recente serie *Pan Am* gewandeld. Een Amerikaanse televisieserie die het leven van piloten, hostessen en pursers uit de jaren zestig verhaalt en trouwens woensdagavond te volgen is op jawel, VIJFtv.

"Als u ook een airhostess bent, dan kennen we elkaar tot op zekere hoogte." Dergelijke taalhumor en hier en daar wat slapstick, zorgen voor een glimlach en zelfs occasionele hilariteit in de kapel. Het plot met het turbulente liefdesleven van Bernard biedt er veel kansen toe. Was er op dit vlak nog wat meer overgave dan zou de voorstelling ongetwijfeld sensationeler geworden zijn.

Besluit? De humor en de puike acteerprestaties van de rechtenstudenten maken van *Boeing Boeing*, een boeiend toneelstuk. En de airhostessen maken veel goed.

Head Full of Flames | Schrijven vanuit tristesse

Head Full of Flames toont zich begin dit jaar een nieuwe veelbelovende Belgische band. Op zijn debuut-EP 'Seven Songs' brengt het kwartet rond zanger-gitarist Sim Van Thienen weemoedige ballads die gecomponeerd lijken voor een doorsnee 'Duyster'-aflevering. Op 11 april trad de groep aan in het STUKcafé.

ALEXANDER CORNET

Sim Van Thienen: «Jan (gitaar/banjo/ukelele, red.) en ik hebben samen klassieke gitaar gestudeerd aan het Lemmensinstituut. Aan het eind van die studie zijn we samen muziek beginnen te maken, beïnvloed door Elliott Smith en andere singer-songwriters. In 2009 zijn we vervolgens tweede geworden in Rockvok (muziekwedstrijd voor groepen uit Vlaams-Brabant, red.). Rond die periode zijn Lotte (drums, red.) en Pieterjan (bas/piano, red.) er bijgekomen om onze nummers een voller geluid te geven.»

«In de zomer van 2010 zijn we aan de opnames van onze EP begonnen. Pieterjan heeft zijn partijen toen aan de songs toegevoegd, maar grosso modo stond alles vooraf

al redelijk op punt. Dat het vervolgens nog tot begin dit jaar geduurd heeft voor *Seven Songs* werd uitgebracht, is voornamelijk omdat het mixen lang duurde en we nog lang aan het artwork zijn blijven prutsen. Maar we zijn nu wel heel tevreden over het resultaat.»

Veto: Voelt jullie plaat niet al gedateerd aan?

Van Thienen: «Dat vind ik niet, want het was pas in 2010 dat we met z'n vier zijn begonnen te spelen. Sindsdien zijn we daarin nog moeten groeien. Als groep moet je live spelen, wat we de afgelopen tijd eigenlijk niet zo veel hebben gedaan.»

Veto: Mogen we jullie muziek omschrijven als melancholisch?

Van Thienen: «Dat is zeker een gemoedstoestand die mij makkelijk inspireert als

ik schrijf. Volgens mij begint schrijven tout court vanuit een zekere tristesse. Vanuit zo'n gevoel kan je letterlijk 'iets van je afschrijven'. Maar het is niet zo dat ik dag in dag uit melancholisch of somber ben. Integendeel, ik ben eigenlijk een nogal vrolijk iemand.»

Veto: Hoe is de respons op jullie EP?

Van Thienen: «We krijgen goede recensies en hebben wel wat *airplay* op Radio 1, maar een echte single moeten we nog kiezen. We waren ook te gast bij Kirsten Lemaire op Studio Brussel en die leek ook enthousiast.»

Pieterjan Seaux: «Met singles hebben we eigenlijk geen rekening gehouden bij de samenstelling van de EP. Het zijn allemaal vrij lange nummers geworden.»

Veto: Met zeven lange nummers kan je eigenlijk bijna van een volwaardige CD spreken.

Van Thienen: «We vonden dat deze nummers bij elkaar hoorden en wilden een coherent geheel niet onnodig aanvullen met liedjes die minder in de sfeer pasten. We

vonden het ook een leuk idee om zo'n lange EP te maken, zoals Bonnie 'Prince' Billy wel eens gedaan heeft, een ander voorbeeld van ons.»

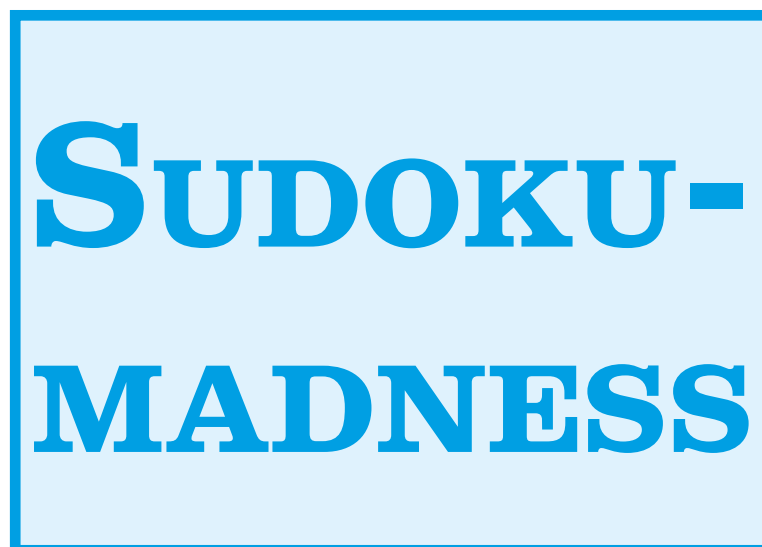
«Het is nu wel de bedoeling om in 2013 met een volwaardige debuut-cd te komen. Daarvoor hebben we al heel wat materiaal liggen, maar er moet zeker nog bijgeschreven worden.»

Veto: Jullie hebben een breed instrumentarium met zelfs de ukelele in een centrale rol.

Jan Evenepoel: «Ik gebruik die nu en dan om nog een andere dimensie aan onze songs toe te voegen. Een ukelele ziet er uit als een mini-gitaar maar staat in een andere toonaard en klinkt daarom ook anders.»

Van Thienen: «Omdat wij klassiek geschoolde gitaristen zijn, is het leuk om eens met een frisse blik een ander instrument vast te nemen. We zijn zo vertrouwd met de gitaar dat het opnieuw heel intuïtief aanvoelt om bijvoorbeeld ukelele of banjo te spelen.»

7	2						
	5				9		
				3	8		
			4			5	
		3				9	
		1			3		
			2	5			
			6			3	
						1	9

		1	6			9	7
7					3		
	5			8			3
2							8
			4				
		2					8
	7			2	4		
					8		5

Lezersbrief |

Verhoging inschrijvingsgeld onverdedigbaar

Een reactie op "Het taboe voorbij: Pro hogere inschrijvingsgelden?" (Veto 3819, 19 maart 2012)

Hoewel er in België iets meer dan het Europese gemiddelde geïnvesteerd wordt in onderwijs, is 5,9 procent van het BBP voor onderwijsuitgaven op zich niet zo veel – en dat percentage is ruim gerekend, want daarin zitten bijvoorbeeld ook uitgaven zoals het kindergeld en lonen van jonge onderzoekers (die men om fiscaal-technische redenen graag als "doctoraats-studenten" omschrijft). Als je enkel de "echte" onderwijs-uitgaven telt, kom je slechts aan 4,5 procent. Dertig jaar geleden spendeerde België nog 7 procent van het BBP aan onderwijs, wat dus een stuk meer is dan vandaag. Deze relatieve daling van de uitgaven is in het hoger onderwijs heel voelbaar. Het aantal studenten is sinds het begin van de jaren '90 met zo'n 50 procent gestegen terwijl het aantal profen en docenten stabiel gebleven is. In 1982 waren er aan de Vlaamse universiteiten in totaal 2507 profen (in voltijdsequivalenten), in 2010 waren dat er in totaal 2601, een verwaarloosbare verhoging in absolute cijfers, een serieuze relatieve daling. Aan de hogescholen is het aantal personeelsleden zelfs in absolute cijfers gedaald, van 8378 onderwijzende personeelsleden in 1995 naar 7908 in 2010. In het VETO-artikel wordt het cijfer van 19 studenten per docent in 2007 gegeven, waarmee België "hoger scoort" – en dus slechter (!) – dan het OESO-gemiddelde van 15,8. Als je enkel de Vlaamse universiteiten beschouwt, dan zijn we van 21 studenten per prof in 1993 naar 32 studenten per prof in 2010 gegaan. Het Vlaamse hoger onderwijsbudget bedroeg in 2006 nog meer dan 10.000 euro per student; in 2011 is het onder de 8.000 euro per student gezakt.

Daarnaast is er ook een tekort aan aula's, zoals in het begin van dit academiejaar vooral voor eerstejaars studenten politieke wetenschappen heel duidelijk werd. Jo Libeer van Voka argumenteert, als een gladder liberale aal, dat de Vlaamse overheid voor grote budgettaire uitdagingen staat, en dus geen geld over heeft voor onderwijs. Het zijn echter niet de studenten die de financieel-economische crisis veroorzaakt hebben, dus waarom zouden zij ervoor moeten opdraaien? Het zijn trouwens ook niet de werknemers (die volgens Voka te veel verdienen), de gepensioneerden (die niet snel genoeg doodgaan), de migranten, de werklozen, de Walen, enz. die verantwoordelijk zijn voor de financiële moeilijkheden van de overheid. Nee, de schuldigen moet je eerder gaan zoeken bij de banken en de speculanten die gegokt hebben en dan reddingspakketten hebben gekregen om opnieuw te beginnen met de zwendel. De afschaffing van de fiscale cadeaus voor de grote bedrijven, die nauwelijks nog belastingen betalen, zou een begin kunnen zijn van een oplossing voor het begrotingstekort. Het neoliberaal beleid van de laatste decennia is de echte reden voor de onderfinanciering van het onderwijs, niet de studenten die te weinig inschrijvingsgeld zouden betalen.

Een verhoging van de studiekost is sociaal omdat het de toegankelijkheid van het hoger onderwijs voor minder begoeden onvermijdelijk vermindert. Zelfs als de verhoging niet wordt doorgevoerd voor beursstudenten en bijna-beursstudenten, dan is er nog steeds een belangrijke groep studenten die net niet in aanmerking komt voor een (bijna-)beurs. Als we meer inschrijvingsgeld zouden betalen, zou dat op zich niets verbeteren aan de kwaliteit van het hoger onderwijs,

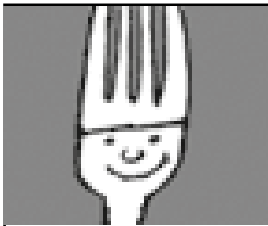
maar enkel ruimte geven aan de overheid om nog verder te besparen op onderwijs om nog meer cadeaus te geven aan de rijken en de grote bedrijven. Bovendien zou een hoger inschrijvingsgeld alleen maar de neoliberale marktlogica versterken. Jo Libeer stelt voor dat studenten "investeerders" in de universiteit zouden worden en dat ze zo ook zouden kunnen mee bepalen wat er met hun geld gebeurt. Dat is geen nieuw idee: de Iron Lady Margaret Thatcher had het destijds al over de "ownership society". In Groot-Brittannië heeft die ideologie zeker niet tot meer democratie in het hoger onderwijs geleid, maar wel tot inschrijvingsgelden van 9.000 pond per jaar. Als "kleine investeerder" heb je uiteraard niets te zeggen; de belangen van de grote bedrijven wegen echter steeds zwaarder door.

Waarmee wij wel akkoord zijn met Jo Libeer is dat er geen taboes meer mogen bestaan. Waarom zouden wij bijvoorbeeld niet het inschrijvingsgeld helemaal kunnen afschaffen? De Chileense studenten, die het laatste jaar een massale campagne hebben gevoerd tegen het meest onbetaalbare hoger onderwijs ter wereld, hebben voorgesteld om gratis onderwijs te financieren met de opbrengst van de nationalisatie van de kopersector. Wat hierbij nog het meest interessant is, is dat die eis veel steun heeft gevonden onder de Chileense bevolking, ook bij de arbeiders in de kopersector. In België, waar de overheid toch nog altijd het grootste deel van de kosten voor het hoger onderwijs draagt, zou zelfs een wat kleinere stap volstaan om tot gratis onderwijs te komen. Misschien zouden we gewoon kunnen beginnen met de hernationalisatie van Electrabel?

En ja, wat als Voka en hun talrijke vrienden in de politiek toch zouden proberen

om ons een verhoging van het inschrijvingsgeld tot 1.000 euro op te leggen? Dan zouden wij ons moeten laten inspireren door het verzet van studenten, die in zowat heel de wereld met een gelijkaardige neoliberale politiek geconfronteerd worden. Er is uiteraard het al aangehaalde voorbeeld van Chili. Een nog recenter voorbeeld zijn de studenten in Québec, die op 22 maart in Montréal met 200.000 mensen op straat zijn gekomen om te protesteren tegen een aangekondigde forse verhoging van het inschrijvingsgeld van 2.168 dollar tot 3.793 dollar. In de media word er gesteld dat dit maar normaal is omdat in de rest van Canada het inschrijvingsgeld een stuk hoger ligt dan in Québec. Maar dat is natuurlijk ook geen toeval: studenten in Québec hebben een traditie van strijdbaarheid en dus betalen ze ook minder inschrijvingsgeld. De les die we daaruit moeten trekken is dat strijd loont en dat het argument dat er in een ander gewest of in de buurlanden meer inschrijvingsgeld wordt betaald, irrelevant is. Wij moeten dan ook niet alleen maar voorbeelden gaan zoeken aan de andere kant van de Noordzee of de Atlantische Oceaan. In Duitsland was er tot 2005 geen inschrijvingsgeld. In de daaropvolgende jaren werd deelstaat per deelstaat inschrijvingsgeld ingevoerd, met bedragen tot 1600 euro. In een aantal deelstaten is het inschrijvingsgeld intussen al terug afgeschaft, dankzij succesvol studentenprotest. We kunnen alleen maar hopen dat dat is wat Jo Libeer bedoelt met het "Rijnlandmodel".

Actief Linkse Studenten - KU Leuven
Jon Sneyers - LBC (Landelijke Bediendencentrale) - KU Leuven

Menu van de week

In Alma 1-2-3
16-20 April

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Braadworst met rauwkost en mosterddressing	A3	€ 2.70
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A1	€ 4.70
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Macaroni met mornaysaus en tomatenpaprika mengeling		€ 4.20
Rundsbrochette met choronsaus en broccoli		€ 4.70
Spaghetti bolognaise groot		€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1+A2	€ 2.70
Spaghetti bolognaise veggie groot	A2	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie klein	A2	€ 2.70
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.70
Verse visfilet met blanke botersaus en romanesco groenten		€ 5.10

woensdag

1/2 kip met saus en garnituur (enkel avondmenu)	A2	€ 5.10
Entrecote met bearnaisesaus en oventomaat	A1+A2	€ 5.10
Kaaskroketten met wortelen en kampernoelies		€ 2.70
Kalkoenrollade met roze pepersaus en erwtes		€ 4.70
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70
Vegetarisch koninginnenhapje		€ 3.60

donderdag

Gentse waterzooi met aardappelkrieltjes	A1+A2	€ 4.70
Gevulde champignons met kruiden en tomaat (Veggie 2 in Alma 2)	A2	€ 4.70
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Pizza ham/paprika/ananas	A1+A3	€ 5.10
Pollakhaasje met hollandse saus en gestoofde prei		€ 2.70
Quiche Lorraine met slaatje		€ 5.10
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten	A3	€ 4.70
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Veggie Cannelloni		€ 4.70

BBQ in Alma 1 € 5,1

vrijdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree	A1+A2	€ 5.10
Blinde vink met mosterdsaus en gebakken bloemkool		€ 4.70
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Romig varkensstoofpotje met champignons		€ 2.70
Steak met groenten	A3	€ 4.70
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2	€ 4.70
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

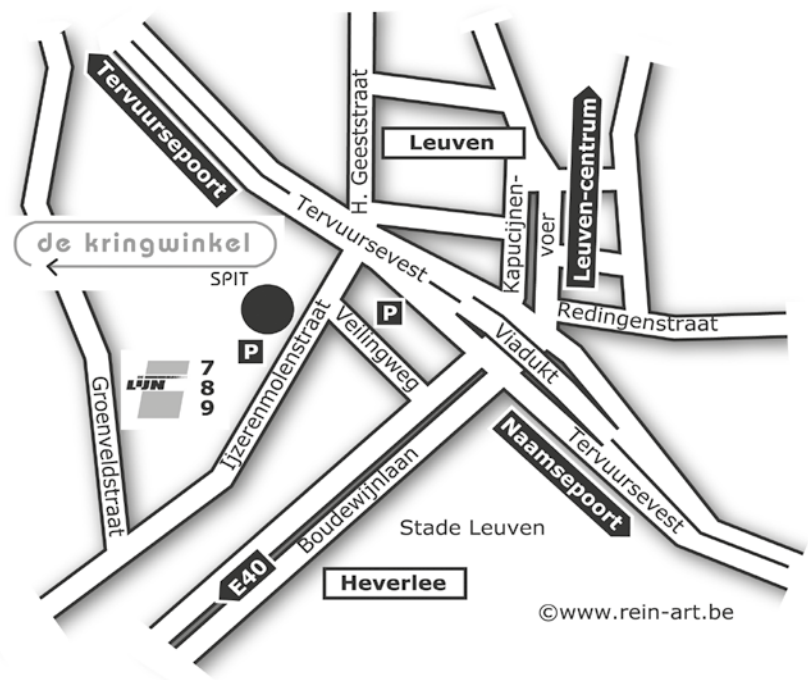
Je vindt er meubels, kleding, fietsen, hujsraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

**Kennen
wij mekaar
al?**

leve de uitvinder van een goeie tas koffie in de ochtend: zwart met twee klontjes graag **schoenen aan** op zoek naar een uitdagende stageplaats als digital expert **even relaxen in een gezellige kroeg** super de studenten van informatica zitten hier ook **gezellig bijpraten tussen pot en pint** of ik vanavond geen concertje meepik **dat moet je me geen twee keer vragen!**

Leer ons beter kennen op www.khleuven.be

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOOGESCHOOL LEUVEN
ASSOCIATIE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

KULEUGEN

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09
of
albatros@loko.be

(advertentie)

ZOEKERTJES
Wina zkt ontmaagding
• Politika zkt concensus
• Margot zkt hartjes om te breken • Simon zkt hersenkwabje met spellcheck • Wim zkt niet langer nieuwe coverfoto
• Pascal Smet zkt Bram Smits • De Cohorte zkt de waardering die het verdient • Veto zkt vat • Joachim zkt recept Nuttella cake • Ben Crabbé zkt burka • Marlèneke zkt trouw lief • Titanic zkt & vnd ijsberg • Stijn A. zkt tijd • N-VA zkt nieuw zwaargewicht • Filip Dewinter zkt duidingsprogramma dat hem serieus neemt • Pozzato zkt wiel • Frank zkt smaak • Frank zkt ook nog Martin Atkinson • Frank zkt daarbij ook nog boksbeugel • Frank mag ook wel eens stoppen met zagen

Veto zkt koffiemachine, lepeltjes, scharen, maar geen wansmakelijk cartoons meer • Jeroen B. zkt humor • Jens zkt liefvallige verpleegster voor het verzorgen van zijn manke poot

Beste Hollie,

Ik zit met een probleem. Ik ben namelijk verliefd op een oudere man. Op zich is dat het probleem niet, want op een oude fiets leer je rijden. Waar ik veel meer moeite mee heb, is dat hij een zoontje heeft. De kleine is vier jaar oud en volop in zijn waarom-fase. Ik word er knettergek van. Waarom knuffel jij met papa? Waarom ben jij hier? Waarom heb je geen kleren aan? Waarom? Waarom? WAAROM? Nu, ik weet niet of het normaal is, maar ik haat kinderen. Ik zou ze het liefst van al tegen de muur gooien, opsluiten in een kelder, pissen tot ze blauw zien. Maar dat kan ik dus niet doen met de kleine van mijn amour, omdat hij dan mijn amour niet meer zou zijn. Hoe raak ik uit deze impasse?

Dankje, Een hopeloze Holly

Gefrustreerde Holly,
Zoals altijd ben ik de geknipte persoon om je uit de nood te helpen. Niet voor niets heb ik een diploma charlatanpsychopatische toornissen-inhetkwadraat op zak. Let wel, daar heb ik voor moeten zwoegen. Het vodje pronkt dan ook in al zijn glorie boven mijn bed. Er hangt eveneens een kopie boven het toilet, maar dat doet er hier eigenlijk totaal niet toe. Jij zit met een probleem, en ik help je er overheen. Zo is het maar net.

Allereerst moet je inzien dat je problemen, die nu zo hoogst individueel lijken, eigenlijk bijna overal voorkomen. Allereerst: de oudere man. Als hij rijk is en ervaren in het minnenspel, verkiest iedereen een rijpere man boven een jonge snotneus. Wat echter problematisch is, is je houding tegenover kinderen. Laten we de kwestie even deskundig ontleden. U haat de kleine melkbaard vooral omdat hij/zij u als een indringer ervaart.

Dit kan op termijn voor problemen zorgen. Daarom raad ik u aan niets met de man te beginnen. Zoek een partner zonder kinderen en ga in therapie.

Groetjes, Hollie

p.s. Holly, sinds kort besef ik dat jij de ware voor mij bent. Kunnen we zaterdagavond afspreken voor een romantische rendez-vous?

Betoging tegen nutteloos betogen groot succes

Geschatte opkomst volgens de politie: -57 deelnemers

Zoekertje? veto@veto.be!

WINA REKRUTEERT LEDEN OM VATEN OP TE KRIJGEN
M. Anthonissen: "Dit wordt een werk van lange adem"

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 20
Maandag 16 april 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Pieter "Speechschrijver van Obama" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Els "Domino Day troostteam voor wanneer de xtreme domino challenges mislukken" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Lucas "Melkman" de Jong, Margot "Redactiesecretaris van Veto" Hollevoet, Frank "Voetbalverslaggever" Pietermaat, Marijke "Uitvinder van verfnamen" Van Geel & Andrew "Fotograaf" Snowball

Schrijvers:
Jens "Kardinaal" Cardinaels, Stijn "Baas van de Seven Oaks" De Decker, Thomas "Bij Woestijnvis werken" Cliquet, Alexander "Twittercelebrity" Cornet, Jelle "Voorzitter Club Brugge" Dehaen, Pieter "Beroepstrombonist" Hiele, Iris "Journalist" Jiang, Jelle "Oorlogsjournalist" Mampaey, Wouter "Minister van Economie" Goude-seune, Wouter "Historicus" Pouseele, Laura "Stand-upcomedian" Hollevoet, Wim "Rector KUL" Dehaen, Willem "Bankdirecteur" Dehaes, Evelien "Professor" Morreel, Thomas "Recensent Klara" Vandelanotte, Anneke "Patis-sier" Salden, Christoph "Funklegende" Meussen

Fotografen:
Nick "Architect" De Gregorio, Simon "Half-time doktertje spelen en half-time fotograaf bij BELGA" Leclercq, Hans "Fotograaf" Deroey, Andrew Snowball,

Tekenaars:
Simon "Aanstootgevende straatcartoonist" Englebert, Jasmine "Bij Pixar werken" Elsen

DTP:
Els Dehaen, Pieter Haeck, Jens Cardinaels & Thomas Cliquet

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Thomas Cliquet, Els Dehaen, Margot Hollevoet & Frank Pietermaat

IT:
Joachim "Schrijnwerker" Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Hoofdeconoom van de KBC" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening-nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, droomjobs) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

“MICHEL IS MICHEL”

Vlaanderen is gek op koers. Geen 1 april mopjes bij de Ronde Van Vlaanderen, Paasfeesten werden verzet voor Parijs-Roubaix. Ook Leuven kreeg haar deel van de wielerkoeck, als startplaats voor de 52ste Brabantse Pijl. Wij trokken Sporza-journalist Maarten Vangramberen tegen ons gilet, om te praten over koers, journalistiek en meer koers.

MARGOT HOLLEVOET EN FRANK PIETER-MAAT

Veto: De nieuwe Ronde van Vlaanderen, wat vond u ervan?

Maarten Vangramberen: «Het is te vroeg om te zeggen of het nu beter of slechter is. In ieder geval vind ik het goed dat er gekozen wordt voor verandering. Het wielermilieu is nogal conservatief. En of dit nu de perfecte formule is, weet ik niet. Dat zal pas binnen een aantal jaren blijken.»

Veto: Een van de redenen om te vernieuwen is het financiële plaatje. Is het echt zo dramatisch?

Vangramberen: «Ik denk dat wel. Er is in het wielrennen heel wat onontgonnen terrein. De echte topploegen draaien op een budget tussen 15 en 20 miljoen euro en dat is exact hetzelfde budget als een eerste-klasseclub uit het voetbal, zoals AA Gent. Dat er op termijn toegangsgeld gevraagd zal worden, lijkt mij niet abnormaal. Als de renners op een bepaalde plaats drie keer passeren, kan dat wel. Dat moet daarom geen fortuin zijn.»

Veto: Doping blijft natuurlijk ook een groot probleem, zeker als je investeerders zoekt.

Vangramberen: «Dat is het grootste probleem. Tolerantie kan niet. Je moet er tegen blijven strijden. Het klinkt misschien hol, maar er wordt absoluut *cleaner* gereden dan vroeger. Dat hoor ik de renners ook zeggen in het peloton. Alle inspanningen, zoals het bloedpaspoort, hebben zeker effect. Algemene tendens is dat het veel zuiverder is op dit moment. Je ziet dat ook bij jongere renners die nu veel makkelijker meekunnen.»

Veto: Hoe cynisch zijn sportredacties wat doping betreft?

Vangramberen: «Enorm cynisch. De ene journalist is daar naïefer of cynischer in dan de andere. Als journalist hang je natuurlijk vast aan feiten en kan je niemand zomaar gaan beschuldigen. Ikzelf ben enorm kritisch en stel me heel veel vragen bij alles wat er gebeurt.»

Veto: In hoeverre is het succes van die jonge renners te verklaren door hun onbekendheid en het feit dat het peloton ze dan gemakkelijker laat rijden?

Vangramberen: «Dat is in het begin zo, maar dat duurt ook maar een jaar. Thomas De Gendt heeft dat probleem dit jaar, want die kennen ze nu. Nochtans kon hij winnen in Parijs-Nice en dat is net het straffe. Want dat toont dat hij echt wel veel in zijn mars heeft.»

«Vanendert lieten ze vorig jaar in de Tour ook rijden omdat ze hem nog niet kenden, al was hij ongelooflijk sterk. Hij zou zich echter beter focussen op ritten en de bolletjestrui dit jaar omdat dat simpelweg meer publiciteit oplevert. Bovendien hebben ze Van den Broeck voor het klas-

sement, al zal het voor hem dit jaar niet gemakkelijk worden met alle tijdritkilometers. De Tour is dit jaar gemaakt voor Wiggins en Evans.»

Veto: Zal Andy Schleck ooit de Tour winnen?

Vangramberen: Ja, absoluut. Er gaan zeker nog Tours komen waarin er maar 50 of 60 tijdritkilometers zitten en dan maakt hij zeker kans. Het grote voordeel is dat hij nu bij Johan Bruyneel zit, die echt kan werken met ronddenkers.

Veto: Welke wielrenners zullen doorgroeien tot toptalenten?

Vangramberen: «Ik ben een geweldige fan van Sagan. Dat is een alleskunner. Hij reed al finales van grote koersen op zijn 22ste, wat niet wil zeggen dat hij op zijn 28ste sterker zal zijn. Hij is een vroegmaatur renner, maar hij blijft wel evolueren.»

«Van Boasson Hagen werd dat ook lange tijd gezegd, maar die is wat blijven hangen. Ik verwacht nog steeds veel van een Gesink of Mollema. John Degenkolb of Marcel Kittel ook. Kittel is echt een fenomenaal spurttalent. Dat worden heel boeiende sprints met Cavendish.»

Veto: Kan Cavendish geklopt worden op de Olympische Spelen?

Vangramberen: «Ik denk het wel. Over het parcours doen altijd de vreemdste verhalen de ronde. Het WK Kopenhagen bleek dan uiteindelijk niet te zwaar voor Cavendish, die was toen niet te kloppen. Als het in Londen een zuivere massasprint wordt, is hij ook niet te kloppen.»

«Toch is ook Boonen een kanshebber, als het dan toch wat zwaarder uitvalt. De Boonen van nu is opnieuw de kampioen van weleer en straalt dat vertrouwen ook uit. Cancellara zal zwaar inzetten op de Olympische Spelen, maar deed dat in het verleden voor WK's ook en won toen ook niet. De Belgen, als Gilbert top geraakt, kunnen daar zeker een medaille halen. En als er iets is waar een tweede en derde plaats iets waard zijn, zijn het de Olympische Spelen.»

Veto: Zie je voor jezelf een carrière als commentator weggelegd?

Vangramberen: «Ik heb ooit een veldrit live becommentarieerd en dat was ook niet simpel. Ik had toen het geluk dat Paul Herijgers naast mij zat, dat was een zeer dankbare buur. Ik doe het wel heel graag, maar het blijft een vak apart.»

«Als ik luister naar onze commentatoren, probeer ik zelf te denken hoe ik het zou doen. Het is echt wel van een heel hoog niveau. Mocht ik ooit de kans krijgen om het meer te doen, zou ik die uiteraard grijpen. Maar om Michel te evenaren, nee. Michel is Michel.»

Veto: Wat zijn de voor- en nadelen aan sportjournalist zijn?

Vangramberen: «Het grootste voordeel is dat je op die plaatsen komt waar anderen

Simon Leclercq

“Sagan is een alleskunner”

niet komen. En je doet de zaken waar je als kind van gedroomd hebt. Ik ben koersgek geworden toen ik als *klein manneke* met mijn vader in de tuin werkte en we een kleine radio in de haag hingen om de koers te volgen.»

«Vandaag kon ik Gilbert interviewen, hem echt vragen wat ik wou. Ik heb Vanendert en Schleck geïnterviewd. Dat is gewoon fijn. Ik ben degene die de vragen mag stellen en ik vind dat een ongelooflijke eer. Het feit dat ik op de eerste rij mag staan, weegt op tegen de nadelen.»

«Het is een enorm zware job. Veel mensen benijden mij misschien maar ik benijd ook vele andere mensen, zoals mensen met een 9-to-5 job. Mensen die structuur in hun leven hebben, die in de week-ends thuis zijn, die leuke dingen kunnen doen met hun kinderen in de vakantie. Deze job heeft een gigantische keerzijde: hard werken, veel stress, onmogelijke uren en je moet extreem flexibel zijn.»

Veto: Zelf nooit een profcarrière geambieerd?

Vangramberen: «Nee. Ik wilde wel gaan koersen, maar heb dat nooit gemogen van mijn ouders. Ik heb daar altijd wat spijt van gehad, al was het maar om eens te voelen hoe dat nu precies was. Ik ben pas van mijn koersgedachte afgeraakt in 2004. Ik was toen voor de eerste keer in de Tour en op de rustdag vlogen we naar Limoges.»

«Op het vliegtuig vroeg Tom Boonen of hij naast mij mocht zitten. Toen hebben we een uur over vanalles gepraat - vroegere liefjes inclusief - maar niet echt over de koers. Hij vroeg toen of ik nooit gekoerst had, waarop ik zei dat ik niet mocht. Boonen zei toen dat dat heel verstandig was,

omdat de kans dat je een topper wordt heel klein is. Toen hij dat zei, kwam er een klik. Dat moment koester ik echt.»

Veto: Je bent begonnen bij de regionale omroep ROB-tv. Wat zijn de grootste verschillen met een nationale zender?

Vangramberen: «Het grootste verschil is het budget. Op de regionale tv werkten wij ongelooflijk hard, met minder middelen. Soms is het op VRT nog harder werken, maar niet elke dag. Je krijgt meer tijd en ruimte om je ding te doen. Het moet natuurlijk ook ongelooflijk veel beter zijn op een nationale zender.»

Veto: Was regionale tv dan een opstap die je in zekere zin nodig had?

Vangramberen: «Ja. Het was misschien niet de allerbeste opstap, maar ik was daar presentator en zo zien ze mij nu ook op de VRT. Dat heeft me zeer hard geholpen en ik heb daar ook wel geleerd hoe je tv moet maken. Ik ben ongelooflijk blij met de kans die ik kreeg. Qua werk was dat de schoonste periode van mijn leven, eigenlijk een voortzetting van mijn studententijd.»

Veto: Is televisie ook jouw uitverkoren medium?

Vangramberen: «Ik heb ook een grote liefde voor de radio. Als ik ooit te oud of te lelijk word voor televisie en ze *bonjour*ren mij buiten, zou ik liefst van al naar de radio gaan. Mijn grote droom is om oud te worden in een radiostudio met een eigen programma. Radio 2 verhuist naar Leuven en dat is ook mijn stad. Daar dan terecht komen met een aantal bevriende oude knarren, zou wel heel mooi zijn.»

De langere versie van dit interview vindt u op www.veto.be